

Industria sovietică pe calea unui nou și puternic avânt

Poporul român urmează cu fierbinte interes uriașă activitate pe care o desfășoară popoarele sovietice și de bucură de fiecare nouă succese cucerite de eliberarea, prietenia și sprijinirea noastră de naționale, marea Uniune Sovietică. În țara noastră, au atârnat un larg răsunet și adâncă simpatie lucrările și hotărârile istorice ale Plenarei din 4 și 12 iulie a C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Hotărârile privind dezvoltarea continuă a industriei, datele privitoare la succesele lucrărilor agricole din 1955, hotărârile care aprobă rezultatele tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, hotărârile în legătură cu convocarea Congresului al XX-lea al Partidului la 14 februarie 1956 — toate acestea sunt documente de o importanță excepțională.

Raportul tovarășului N. A. Bulganin și hotărârile adoptate de Plenară pe marginea acestui raport arată că al cincilea plan cincinal al U.R.S.S. a fost îndeplinit în ceea ce privește volumul total al producției industriale până la 1 mai 1955, adică în patru ani și patru luni. Zilele trecute, ziarele au arătat, de asemenea, că planul de stat pe primul semestru din 1955 a fost îndeplinit cu succes, planul producției globale a industriei fiind realizat în proporție de 103%.

Astfel de fapte, care se îmbină organic cu planurile constructive făcute de delegațiile sovietice la recenta conferință de la Geneva, dovedesc că Partidul Comunist, guvernul și întregul popor sovietic sunt profund și sincer devotați cauzii pacii, cauzii slăbirii încredințării în relațiile internaționale, cauzii progresului și fericirii oamenilor muncii.

Poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, traduce consecvent în viața indicățiile lui V. I. Lenin și are ca continuatorilor săi pe I. V. Stalin cu privire la dezvoltarea și întărirea pe toate căile a puterii industriale a statului sovietic, considerând industria socialistă ramura principală, conducătoare a economiei naționale. Se dezvoltă continuu cu precădere industria grea, temeiul tehnicii și al industriei naționale și a capacității de apărare de nebiruit a țării, izvorul bunăstării poporului sovietic.

Sint în această privință adine grăitoare succesele poporului sovietic în cursul celor două planuri cincinale ce după război. Crescând în acest timp, continuu, producția industriei sovietice a atins un nivel de trei ori mai înalt decât în 1940. Dacă la 1 mai a.c. producția industrială în ansamblu a crescut cu 70% față de 1950, producția industriei grele va depăși la sfârșitul lui 1955 cu cel puțin 84% nivelul anului 1950 și va reprezenta peste 70% din întreaga producție industrială a U.R.S.S. La sfârșitul anului 1955, U.R.S.S. se vor produce peste 33 milioane tone fontă, circa 45 milioane tone oțel, 70 milioane tone petrol și peste 390 milioane tone de cărbuni. Aceasta înseamnă că sarcinile formulate în celebra cuvântare rostită de I. V. Stalin la 9 februarie 1946 — obținerea unei producții anuale de 50 milioane tone fontă, 60 milioane tone oțel, 500 milioane tone cărbune și 60 milioane tone petrol — au și fost realizate în ce privește petrolul și vor fi realizate în ansamblu cu mult înainte de sfârșitul celui de al treilea cincinal sovietic. Uniunea Sovietică definește astăzi al doilea loc în lume în ce privește producția de fontă, oțel, cărbune, și energie electrică.

În anul postbelic, în Uniunea Sovietică au fost puse în funcțiune o serie de hidro și termocentrale electrice cu putere variind între 100.000 și 600.000 Kw. Grandioasele hidrocentrale de la Kubisev, Gorki și Kahovka vor da curent încă în cursul acestui an. Totalitatea centralelor electrice în construcție vor avea o putere de trei ori mai mare decât toate hidrocentralele care funcționau în U.R.S.S. la începutul anului 1954. În Uniunea Sovietică, datorită curent planificării centralizate pe bază de energie atomică din țara noastră cu putere de 5000 Kw și sint în construcție alte centrale atomoelectrice de 50.000—100.000 Kw. Producția industriei constructoare de mașini a crescut de două ori în cursul ultimilor cinci ani, prelucind înzestrarea cu mașini și instalații moderne de mare productivitate a tuturor ramurilor economiei naționale sovietice.

O caracteristică pregnantă a industriei sovietice este ritmul ei rapid de dezvoltare. Dacă, de exemplu, față de 1929 volumul producției industriale în S.U.A. a crescut de 2,1 ori, în Anglia cu 72%, în Franța cu 14%, în Italia cu 77%, în schimb în Uniunea Sovietică a crescut de 18 ori, ceea ce dovedește tranciența economiei socialiste și superioritatea ei zdrobitoare asupra economiei capitaliste.

Dezvoltarea puternică a industriei constructoare de mașini a îngăduit înzestrarea agriculturii cu cele mai moderne mașini. Aceasta face posibilă realizarea uriașelor sarcini puse agriculturii: valorificarea pământurilor

GHEORGHE HOSSU
Ministrul Construcțiilor

virgine și intelenite, sporirea producției de cereale, culturi tehnice și de produse animale.

Dar oamenii sovietici nu se mulțumesc cu succesele obținute, nu se culcă pe laurii cuceririi, ci analizându-și tăcut în spirit critic și autocritic, prive spre viitor și desfășoară lupta pentru noi succese. Recentă Plenară a C.C. al P.C.U.S. a trasat o serie de importante sarcini privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției, care constituie programul unui nou și puternic avânt al industriei sovietice. C.C. al P.C.U.S. arată că ridicarea prin toate mijloacele a nivelului tehnic al producției este o sarcină principală care trebuie îndeplinită concomitent cu asigurarea îndeplinirii planului economiei naționale. Ea se înfăptuiește prin sporirea considerabilă a ritmului de perfecționare tehnică în toate ramurile industriei pe baza electricității, a mecanizării și automatizării complexe a proceselor de producție, a introducerii celor mai noi mașini-unelte, mașini și aparate de mare randament, a perfecționării încetate a tehnologiei producției, a folosirii energiei atomice în scopuri pasnice. Uzele și fabricile vor fi reconstruite tehnic, prin înlocuirea utilitatilor învechite cu utilități noi, mai productive și prin modernizarea celor existenți. Noile întreprinderi ce se vor ridica vor avea cei mai înalți indici tehnico-economici obținuți în țară sau în străinătate, iar mașinile-unelte produse vor avea și ele caracteristicile cele mai moderne. În construcții, se va folosi larg betonul și betonul armat, pentru economisirea metalului. Deosebită atenție se va acordă contribuției oamenilor de știință la dezvoltarea tehnicii, schimbului de informații științifice și tehnice, răspîndirii experienței înalte, stimulării inventivității și raționalizatorilor. Este sarcina noastră ca folosind-o de superioritatea orânduirii socialiste, să depășim realizările științei și tehnicii din străinătate — a arătat tovarășul N. A. Bulganin. Lupta pentru progresul tehnic al U.R.S.S. înseamnă lupta pentru construirea societății comuniste.

Prezintă mare însemnătate prevederile Plenarei în ce privește lărgirea specializării și cooperării în industrie, ridicarea productivității pe baza tehnicii înalte, a unei organizări superioare a muncii, a îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai, a nivelului cultural și tehnic al muncitorilor. Noi avem multe de învățat din îndrumările referitoare la îmbunătățirea conducerii industriei, apropierea de producție a aparatului de conducere și întinerirea lui, lărgirea drepturilor directorului și ridicarea rolului muncitorului și celui de sector.

Sint importante îndrumările Plenarei privitoare la însemnata îndeplinire întocmai a planurilor de stat și la repartizarea geografică a forțelor de producție în țară. Documentele Plenarei arată lămurit că, sporind productivitatea muncii, crește și nivelul de trai al oamenilor muncii. Dacă în 1955 productivitatea muncii în industrie crește de două ori în comparație cu 1940, pe această bază și salariul real al muncitorilor și funcționarilor din industrie crește în acest timp cu peste 90%. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic vor spori stimularea raționalizatorilor, a inventatorilor și vor acționa noi fonduri pentru experimentări și cercetări științifice. Se va acorda deosebită grija ridicării continue și nivelului cultural și tehnic al oamenilor muncii.

Este uriașă cifra muncitorilor care au terminat școlile medii. Numărul celor care învață în diferite cursuri și școli tehnice sau își sporesc calificarea atinge 3.200.000. Dacă în 1913 Rusia avea 200.000 de specialiști, astăzi, în U.R.S.S., numărul lor se ridică la peste 5.000.000. Hotărârile Plenarei prevăd mai buna folosire a specialiștilor, îndrumarea tinerilor specialiști deosebiți spre producție și promovarea cu curaj în munca de conducere a celor mai capabili dintre ei.

Oamenii sovietici studiază cu atenție hotărârile istorice ale recente Plenarei a C.C. al P.C.U.S. Ei le consideră drept jaloane luminoase pe drumul spre viitorul comunist. Analizând activitatea proprie, a secțiilor și întreprinderilor lor, ei propun măsuri și își iau angajamente înalte pentru îndeplinirea grăbnică a hotărârilor Plenarei. În întrecerea socialistă în cincilea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., oamenii sovietici realizează noi succese în dezvoltarea industriei socialiste, pentru înălțarea patriei, pentru triumful cauzii păcii și a comunismului.

Succesele de azi și de mâine ale poporului sovietic, oamenii muncii din țara noastră văd ominicând garantate a propriilor succese și un îndrum de-ași spori eforturile în vederea cuceririi lor. Ei studiază cu interes succesele tehnicii noi sovietice, pentru ca, însușiindu-le dintr-insele, să aducă noi contribuții creatoare la dezvoltarea industriei noastre, la progresul operei de construire a socialismului în scumpă noastră patrie.

Noi palate ale științei

În Moscova și Stalinabad, Harkov și Barnaul, Magnitogorsk și Ordjonikidze, Karaganda și Taganrog, Frunze și Micul-rinsk și în multe alte orașe din U.R.S.S. se înalță peste o sută de clădiri pentru instituțiile de învățământ superior.

În timpul războiului, oproprietorilor fasciști au transformat în ruine clădirile universităților A. M. Gorki din Harkov, Facultățile sale se alină în vreo douăzeci de clădiri diferite. Dar în cursul universității din Harkov, care a împlinit recent 150 de ani, se va instala într-un palat mare, construit după proiectul arhitectului V. Kostenko și I. Ermilova. Noua clădire a universității cu un volum de 320.000 m.c., se construiește în piața „Dzerjinski”, una din cele mai frumoase piețe din Harkov.

În înălțarea spațioase și luminoase ale universității, vor învăța 5.000 de studenți. Pentru ei, vor fi utilizate săli de cursuri, laboratoare, săli de sport, Biblioteca universitare și o rezervă de suprafață de câteva sute de metri pătrați. O arină a clădirii va adăposti căminul de studenți, înzestrat cu tot confortul.

Pe malul drept al râului Ural, unde se înalță cartierele noi ale orașului Magnitogorsk, s-au început lucrările pentru construirea Institutului metalurgic, după

proiectul arhitectului P. Bronnikov, P. Kuznetsov și E. Budnik. În luminoase și spațioase ale institutului, vor învăța aproape 3.000 de viitori specialiști în extracția minereului, în topirea fontei și a oțelului, în construirea întreprinderilor industriei metalurgice.

La Barnaul, va fi înălțată clădirea impozantă a Institutului agricol din Altai. În noua clădire a acestui institut, ce se execută după proiectul arhitectului M. Vorobjev, vor funcționa două facultăți: una de agronomie, alta de mecanizare a agriculturii.

Tânăra arhitectă M. Feodorova și arhitectul P. Kuznetsov au elaborat proiectul clădirii Institutului de petrol din Groznii. Acolo, afară de săli de cursuri obișnuite, vor mai fi și săli speciale cu cite 225 de locuri fiecare, și încăperi pentru muzeul geologic și muzeul utilității petrolifer.

Arhitecta M. Feodorova a creat, de asemenea, proiectul unui cămin pentru 1.200 de studenți precum și proiectul unei case de locuit pentru profesori și asistenți.

Noile palate ale științei vorbesc despre grija părintească pe care o manifestă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic pentru tinerii constructori ai comunismului.

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.I.U.S.

ANUL XI Nr. 30 VINERI 29 IULIE 1955 4 PAGINI, 25 BANI

Acum trei ani...

Trecem prin a zecea ecluză. De astă dată vaporul nostru nu se mai ridică, ci coboară în interiorul camerei ecluzei. Cind ieșim din a zecea ecluză ne aflăm în a doua „mare a stepei” — lacul rezervor Bereslavsk. După ce trecem de micul port Rogaci, zărim una din cele mai puternice stații de pompare ale canalului — stația de pompare de la Marinoska. Situată două ecluze, ea ridică nivelul apei cu 20 metri, în timp ce alta stația de pompare, cea de la Varavarska, ridică nivelul apei doar cu 10 metri, stăruind unei singure ecluze.

Am trecut și de a unsprezecea și a douăsprezecea ecluză, ajungând în cel mai mare lac-rezervor de pe traseul propriu zis al canalului: Karposk. Suprafața acestui lac este de 42 kilometri pătrați, iar a lacului Bereslavsk de numai 14.

Trecind prin aceste ecluze și străbătând lacul Karposk, zărim deasupra noastră cele două mari poduri — unul carosabil și celălalt de cale ferată — care unesc malurile canalului. Și tot în lacul nostru a tresprezecea — ultima ecluză înainte de a pătrunde în marea lac-rezervor, care a căpătat numele de Marea Timianskaia, mare ce face parte din cursul Donului.

„Vaporul nostru plutește pe cea mai nouă mare a globului — Marea Timianskaia. Intinderea nesfârșită a apelor ne luce și ne simțim într-adevăr ca pe o mare. Nici nu știu cine să crezi că pe la orăzile noastre, se întinde stăpănită de vânturi aspre. Pe chipurile muncitorilor din Leningrad, colozionului din preajma Harkovului, studenților din Alma-Ata cîntec un sentiment complex de admirație și mîndrie. Chipurile lor par să spună: „Iată de ce este în stare poporul nostru! Iată de ce este în stare marea descătășată a omului!” Iar noi, călătorii veniți din țările de democrație populară, sintem cuprinși tot de un sentiment de mîndrie — mîndria de a fi alături de Uniunea Sovietică, făuritoare a unor asemenea minunății.

Vaporul se oprește în portul Katalci, „port nou la o mare nouă”, cum îi spun localnicii. De aici se vede și mai bine nemărginita mării. Intr-adevăr, Marea Timianskaia atinge pe unele distanțe largimea de 38 kilometri, iar în mod obișnuit nu este mai îngustă de 18 kilometri. Adîncimea ei depășește în unele locuri 29 metri.

Portul Katalci este cel mai tîrziu port din Uniunea Sovietică, construcția lui a început cu adevărat deabia în 1962, în luna martie. În prezent, marile macarale electrice ale portului de mărfuri sint deja în funcțiune. Portul se dezvoltă în ritm impetuos. În curînd va fi înălțat dintr-înălț și cel mai mare porturi din bazinul Volgii și al Donului. Aici se vor desăcără mărfuri aduse dintr-înălț, toate cele — mărfuri care udă fărîmările părții europene a Uniunii Sovietice. Orășul va crește și el în același ritm, devenind un puternic centru industrial.

„Iată-ne pe drumul de întorcere către Stalingrad! Pe puntea vaporului s-a urcat un nou grup de călători foarte gălăgioși. Sint 200 de pionieri care se întorc la Stalingrad dintr-o tabără din preajma Katalciului. Copiii privesc cu ochii mari, cu inima plină de bucurie toate instalațiile canalului. La începutul lui iulie, cînd al plecat el în vîzdră, canalul nu intrase încă în exploatare.

În noaptea aceea nici unul dintre copiii n-a dormit. N-au dormit nici ceilalți pasageri. Trăiam cu toții bucurie imensă, năvălincă, a micilor cetățeni ai Patriei Sovietice.

Cu sufletul plin de mîndrie și frumusețea construcțiilor pe care le vedeai, copiii au pornit, dintr-un imbold îndrăzneț, să cînte minunate cîntece despre „matușka Volga”, despre munca eroică a poporului sovietic pentru a transforma natura, despre străduțea acestor zile minunate cînd orice vînt — chiar și cel mai îndrăzneț — în chipul fetei vînt. La corul acesta, însoțit al copiii, intrăm alături glasurile și noi, ceilalți călători. Într-un trîznit, copiii ne-au rugat pe noi, cei cînd călători din țările de democrație populară, să cîntăm cîntece din patriile noastre. Au răsunat în noaptea aceea pe Canalul Volga-Don cîntece chinezești și chehoslovace, poloneze și românești. În limbi diferite toți cîntau despre același măreț sentiment care trăiește în inimile popoarelor — nemărginita dragoste pentru țara care făurește comunismul.

„Vaporul nostru iese din a noua ecluză. Ne aflăm în primul mare lac-rezervor al canalului — lacul Varavarsk, care se întinde pe o lungime de 25 kilometri. Aici este cea ce se numește în termenii hidrotehnicilor „cîmpuna apelor”, adică cel mai înalt nivel al apei de pe întreg cuprinsul canalului. Bazinul se află la 88 metri deasupra nivelului Volgii și la 44 metri deasupra nivelului Donului. De aici începe coborîrea pe treptele dinspre Don ale canalului.

A zecea ecluză se înalță pe locuri care au fost martorele unor eroice bătălii în timpul războiului civil. De aceste bătălii amintesc cele două plăci memoriale care împodobesc turnurile laterale ale ecluzei.

Pe întreg cuprînsul Uniunii Sovietice, se desfășoară larg întrecerea socialistă în cincilea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. La Moscova, Leningrad și Stalingrad, la Reazan și Ribnița, la Tiraspol și Habarovsk, colective de mîi de muncitori au pornit la luptă măreață pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției.

Departele, în orientul țării, între Sibire și strîmtoarea Tatarski, lucrează feroviarilor stației Voskogaonia. În întrecerea în cincilea congresului, ei luptă cu încredere pentru îndeplinirea înalte de termen a planului cincinal și a planului anual de transporturi. Stația își depășește sarcinile de plan. Toate trenurile pleacă de aici după prevederile graficului orar.

Străduindu-se să depășească planul, petrolistii din regiunea petroliferă a Stalingradului au început să aplice două metode înaintate de forare a sondelor: forajul în grup și forajul cu două puturi. Ei au hotărît să dea în anul acesta peste plan nu mai puțin de 60.000 de tone de petrol. Birourii constructorilor de pe lingă Reazan de construcții de mașini agricole din Reazan lucrează la crearea unor mașini noi. În aceste zile, se face controlul funcționării a unui nou cultivator pentru lucrarea praștitoarelor între rânduri. Se experimentează de asemenea un încălzător pneumatic universal, care încărcă pe oră cite 20 tone de cartofi. Colectivul uzinel și-a luat angajamentul să îndeplinească pînă la 5 decembrie planul de producție pe 1955.

— În aceste zile, fiecare din noi lucrează cu energie îndoită — spune Nopla Hudiev, brigadier din colhozul „Haltur-n”, raionul Ceardjov din Turkmenia. Cultivatorii de bumbac ard de dorința de a da statului cit mai mult bumbac. Zilele trecute, am început să plantăm. Ne angajăm să stringem de pe fiecare hectar cite 30 chintale de bumbac, adică cu 8 chintale mai mult decît prevedea planul.

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică participă larg la întrecerea în cincilea Congresul partidului. Munca lor însulește și o garanție că mărețele hotărîri ale C.C. al P.C.U.S. vor prinde viață cit mai curînd.

Măreata sărbătoare a tinereții

Ne mai despart doar două zile de 31 Iulie — ziua deschiderii celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Piețele și străzile Varșoviei s-au împodobit cu nenumărate drapoale și girlandele de flori, iar costumele pitorești, multicolore ale participanților la Festival au început să dea o neobișnuită strălucire minunată oraș gazdă. În Varșovia, cetatea situată în chiar inima Europei, se adună, pentru a participa la marea sărbătoare a tinereții, delegațiile tineretului din 114 țări.

În Uniunea Sovietică pregătirile pentru Festival s-au desfășurat cu mult avînt. Sute de mii de tineri au participat la festivalurile orășenești, raionale și regionale, precum și la concursurile de selecționare. Festivalurile regionale pregătitoare s-au desfășurat la Novosibirsk, Groznii, Riga, Belgorod și Omsk, începînd încă din primăvară. Numai la Festivalul regional din Omsk au participat peste 200.000 de tineri. Delegația sovietică ce va participa la Festival este alcătuită din muncitori, colhoznici, studenți, sportivi, membri ai cercurilor artistice și amatori și ai ansamblurilor de cîntec și dansuri populare, solști ai teatrelor, ai orchestrelor simfonice ș.a.

Studenții conservatorului din Kiev, care execută cu deosebită măiestrie minunatele cîntece populare ucrainene, vor participa și ele la Festival. Dansatoarele Uzbekistanului vor prezenta în fața tineretului lumii mlădioasele dansuri populare orientale. Tinerii dansatori ai școlilor rezervelor de muncă din Azerbaidjan și Sverdlovsk, corul tineretului din Leningrad, un grup de balerini de la Teatrul Mare al U.R.S.S., orchestra simfonică a tineretului din Moscova, vor fi de asemenea prezenți pe scenă. Festivalului cu repertoriu bogat, închinat nemuritoarei arte populare ruse, păcii și prieteniei între popoare ș.a.

Odăta cu numeroasele colective artistice sovietice, se va produce și ansamblul de dansuri al Institutului politehnic din Kaunas, format din 70 viitori ingineri. Din grupul plecat la Varșovia, face parte și proaspătul inginer, dansatoarea Beatrice Susniet și instrumentiștii Vitautas Jankausas și Mecislovas Daukantas. Sub conducerea studentului Ricardas Tamutis, ansamblul a pregătît 10 dansuri populare printre care se numără „Uolineris”, „Lijgimas”, „Kepurine”, precum și dansul „Klumpakais”, care va fi executat în săbotoi de lemn. La Festival, participă și un ansamblu de tinere banduriste care va prezenta cîntece populare ucrainene și rusești, cîntece ale compozitorilor sovietici și cîntece ale popoarelor din țările de democrație populară.

Tineretul sportiv sovietic s-a pregătut cu aceeași însuflețire în vederea Festivalului. Un numeros grup de tineri și-a anunțat participarea la Jocurile sportive internaționale prietenești ale tineretului. Grupul este format din halterofili, voleibaliști, atleți și boxeri, care au reușit să obțină succese strălucite pe arenele sportive din Uniunea Sovietică. Din lotul sportivilor participanți la Festival, face parte și E. Novikov, maestrul al sportului, campionul Uniunii Sovietice la haltere, L. Meserikova, volebalistă, Z. Safronova, maestră a sportului, campionă a Uniunii Sovietice, S. Isave, maestră al sportului, campion al Uniunii Sovietice la box.

Dar Varșovia este neîncălzitoare pentru a găzdui pe toți cei dorinți să participe cu entuziasm lor tinerece la Festival. Tîndu-se seama de dorința tineretului sovietic, la Leningrad s-a organizat un festival, bineînțeles nu de proporție celui de la Varșovia, dar la care vor fi reprezentate toate popoarele Uniunii Sovietice. Festivalul de la Leningrad va începe în momentul în care drapelul celui de al V-lea Festival Mondial va flutura pe cerul Varșoviei. Tinerii locuitori al Leningradului își așteaptă sărbătoarea plină de nărbăre. Deocămdată, în vederea deplinii lui reușite, tineretul leningrădean nu și preocupă timpul pentru punerea la punct a utilimilor amănunte.

Turiiții se pregătesc de drum

În apropierea Moscovei, în mijlocul unei vegetații abundente, se află așezat orașul Zvenigorod. Acest colhoz pitoresc, îndrăgît de oamenii muncii din Uniunea Sovietică, a început să funcționeze de curînd o nouă bază de turism.

Din Tașkent, Leningrad, Sverdlovsk, Așhabad, Ulanovsk, Arzamas din toate colțurile Țării Socialismului, primii turiști au și început să sosească. La Zvenigorod, se întîlnesc oameni de cel mai felurite profesii: ingineri, metalurgiști, profesori, mineri, contabili, funcționari. Pe toți îi unește însă același gînd: să facă excursii, cit mai multe excursii.

Harta excursiilor deschide imaginației perspective minunate: odihna la umbra lăncilor păduri, fcurile de tabără sub cerul înstelat, popasurile pe malul râurilor și lacurilor. În grădinele zoologice ale Crimeii, turiștii vor vedea turme de reni, căprioare sprintine și capre negre de munte. În Gruzia, vor vizita orașul subteran Vardzia, un monument rar al arhitecturii antice. În peștera Sata, plia vor cerceta cu umire urmele unor labe uriașe, vespă cum presupun oamenii de știință, cu multe milioane de ani în urmă, au trecut pe acolo, cînd încă lava incandescentă, dinozaurii. O parte a itinerariului pe care-l vor străbate turiștii, corespond de celui străbătut cîndva de Aleksei Maksimovič Gorki. Călătorind prin Estonia, turiștii vor cunoaște istoria și economia republicii, străvechilele orașe și stațiunile climatice.

Fiecare și petrecută la Sverdlovsk reprezintă o pagină din trecutul, prezentul și viitorul acestui mare centru industrial. Aici, turiștii vor fi îndrumați să viziteze clădirile împodobite cu marmură și iasp, fabrica la care se sfîlchesc vesete rubin, din acelea care împodobesc și Kremlinul. La muzeul mineralogic al Institutului de Mine, prin fața ochilor turiștilor se vor perinda neseacăte bogățiile ale mușilor Urali.

În Kazahstan, turiștii se vor plimba pe străzile frumoase și largi, strălucite de copaci umbrăși, ale orașului Alma-Ata. Fără îndoială, ghizii le vor povesti, în urmă cu trei decenii, pe locul modernului oraș de astăzi, se înalță un lîngos mic, neîngrijit.

Străbătînd nemărginita Uniune Sovietică, turiștii vor admira desigur și frumusețea sălbatică a lacurilor de munte. În această privință, lacul Issik — lacul Alabstru — din munții Altai, este nemîncat. În zilele însoțite, în apa lacului mărginit de brazii mușilor Tian-Șan, drepti ca niște lumini, se reflectă minunatul albastru al cerului Kazahstanului.

Cit de variate sint drumurile turiștilor sovietici! Pretutindeni își așteaptă priveliști noi, pline de frumusețe, căci în țara lor se deschid întinderi nemărginite ale Uniunii Sovietice. Peste tot, pe drumurile își așteaptă întîlniri interesante, o mulțime de impresii vii, de neuitat.

Intrecerea întregului popor

Pe întreg cuprînsul Uniunii Sovietice, se desfășoară larg întrecerea socialistă în cincilea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. La Moscova, Leningrad și Stalingrad, la Reazan și Ribnița, la Tiraspol și Habarovsk, colective de mîi de muncitori au pornit la luptă măreață pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției.

Departele, în orientul țării, între Sibire și strîmtoarea Tatarski, lucrează feroviarilor stației Voskogaonia. În întrecerea în cincilea congresului, ei luptă cu încredere pentru îndeplinirea înalte de termen a planului cincinal și a planului anual de transporturi. Stația își depășește sarcinile de plan. Toate trenurile pleacă de aici după prevederile graficului orar.

Străduindu-se să depășească planul, petrolistii din regiunea petroliferă a Stalingradului au început să aplice două metode înaintate de forare a sondelor: forajul în grup și forajul cu două puturi. Ei au hotărît să dea în anul acesta peste plan nu mai puțin de 60.000 de tone de petrol. Birourii constructorilor de pe lingă Reazan de construcții de mașini agricole din Reazan lucrează la crearea unor mașini noi. În aceste zile, se face controlul funcționării a unui nou cultivator pentru lucrarea praștitoarelor între rânduri. Se experimentează de asemenea un încălzător pneumatic universal, care încărcă pe oră cite 20 tone de cartofi. Colectivul uzinel și-a luat angajamentul să îndeplinească pînă la 5 decembrie planul de producție pe 1955.

— În aceste zile, fiecare din noi lucrează cu energie îndoită — spune Nopla Hudiev, brigadier din colhozul „Haltur-n”, raionul Ceardjov din Turkmenia. Cultivatorii de bumbac ard de dorința de a da statului cit mai mult bumbac. Zilele trecute, am început să plantăm. Ne angajăm să stringem de pe fiecare hectar cite 30 chintale de bumbac, adică cu 8 chintale mai mult decît prevedea planul.

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică participă larg la întrecerea în cincilea Congresul partidului. Munca lor însulește și o garanție că mărețele hotărîri ale C.C. al P.C.U.S. vor prinde viață cit mai curînd.

LITERATURĂ-ARTĂ-ȘTIINȚĂ

Despre poezie și poeți

Am fost rugat să povestesc cum am intrat pe poarta poeziei, cum am început să scriu versuri. Îndeobște vorbind, astfel de amintiri, oricare poet le-ar scrie, sînt într-o măsură sau alta oricînd folosite. Totuși, după părerea mea, nici nu e o putină și nici nu se cade să se dea în asemenea prilejuri vreo „rețetă poetică“.

DMITRI GULIA

Imaginile pe care le folosește poetul în creația sa. N-am cedat niciodată frumusețelor formei în pofida ideii. Ideea este lucrul principal în artă. Și, în același timp, urmele adevărate ale nevoii de o formă a sa, deosebită, originală, de exprimare a gândirii poetice. Studiarea tehnicii versificației este și ea, fără îndoială, un lucru important.

Vreau să mă întorc de unde am pornit, adică la studiul poezilor. Cred că, pentru un poet, lucrul principal este nivelul cultural. Dacă un poet tinăr își ridică necontenit nivelul cultural, adică dacă studiază literatura universală, realizează științific, ale tehnicii, ale filozofiei, dacă se ține tot timpul în curent cu evenimentele politice internaționale, dacă ia el însuși parte activă la viața statului său, la construcția comunismului, atunci, în cazul cînd are talent, poate deveni un mare om de literă...

Studierea experienței celorlalți poeți e necesară bineînțeles pentru a nu repeta greșelile săvîrșite de alții și pentru a nu cădea în ridiculul unor noi descoperiri a acelorași Americi. Dar problema cea mai importantă pentru fiecare poet este alegerea propriei sale căi. Iar acestei fraze, deși o rostim des, se vede că nu-i înțelegem sensul cu destulă adîncime. Întrebarea orăbă chiar și a celor mai bune metode poetice duce la moartea din punct de vedere creator a poetului.

Nu poți „învăța“ pe altul să faci poezie. Cunoșc tovarășii care „știu totul“, „înțeleg totul“ și cu paraponul unei adînci erudiții, vă dau tot soiul de rețete, cu toate că ei înșiși n-au creat încă, după aceste rețete ale lor, opere mari, ci doar ne chinuiesc auzul cu poezioare terne, incolore și insipide.

Alarg intenționat fuarea aminte asupra acestui fapt, căci sînt încredințat că alegerea propriei căi poetice este o problemă de destin pentru poet, este problema existenței sau a morții sale în literatură! În acest sens, Institutul de literatură „A.M. Gorki“ sau școlile superioare de literatură au, după părerea mea, sarcina de a ajuta prin toate mijloacele lărgirea orizontului cultural, să ajute în același timp la alegerea căii creatoare, să-i ajute pe tineri să-și găsească propria voce, iar dacă această voce există, să-i ajute să-și de-săvîrșească.

Cînd m-am început activitatea poetică, am avut în față minunata poezie rusă, cu tradițiile ei democratice. Nu cunoșteam nici un fel de poezie abhază scrisă, căci nu exista. Era în schimb creația orală a poporului meu.

Acum, în fața tinerei noastre generații de poeți se întinde marea ocean al poeziei sovietice. Și în poezia abhază răsună glasurile unor poeți ați de originali, ați de diferiți, ca I. Kogonia, L. Kriținia, K. Agumaa ș.a. Toate acestea înlesnesc formarea măiestriei; o înlesnesc dar nu-i dau rețete de a gata. După cum orice generație retrăiește sentimentul dragostei, tot așa și fiecare poet străbate din nou drumul greu al dezvoltării creatoare; fiind, bineînțeles, seama de experiența generațiilor anterioare.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

Se poate vorbi multă vreme despre poezie. Tema este inepuizabilă. În ce mă privește, eu am considerat totdeauna că cea mai bună discuție este discuția purtată prin versurile noi ce se scriu. Tocmai într-o asemenea discuție se naște cea poezie pe care ne-o dorim cu toții și se nasc poeți buni și diferiți.

T. IABLONSKAIA

„Piinea“

G. LEONIDZE

Cînt patria

Slovele cărților mele
Scrise cu-a singelui pară.
Vesnic citi-ve-ți în ele
Marea-mi iubire de țară.

Eu ca și salcia plecată
Fără de preget spre ape,
Pururi, cu inima toată,
Patriei fi-l-voi aproape.

Fără de patria-mi dragă
Surdă-ar fi lirica-mi strună.
Inima-mi fără de vlagă,
Grabnic s-ar pierde-n genună.

Versuri cu soare pe fețe
Pe mantia țării eu cos.

Peste a ei frumusețe,
Nu știu nimic mai frumos.

Cînt cu înaltă-nfocare
Zilele-acestea senine.
Cînt și isprăvi legendare,
Basmelor noastre gruzine.

Da, sînt dator a răspunde
Țării ce versu-mi inspiră:
Țării, oricînd și oriunde
Cîntec isca-voi din liră.

Gruze, marea-mi mîndră,
Țară bolită cu stele,
Numele tău vreau să fie
Numele cărților mele.

În romînește de EMILIA CALDARARU

NIKOLAI GRIBACIOV

Trecere

Legaji cu-o singură frînghie,
Trecuram toți prin trecătoare;
Sos, sta ghețarii în țările,
Jos, apa ciocotea-n vîltoare.

Reflexe de-oțel cenușu
Sclipeau în viscol unor,
Cînd piscurile luceau viu,
Cînd se învolburau în nori.

Cu vuet de rapd în drum,
O avalanșă se prăvăla,
Și-nvăluindu-ne ca-n fum
Se prăbușește-adinc în vale.

Ne îngrozeam cite odată
Cînd cite unul, alb la față,
Inspre prăpăstia căscată
Aluneca pe-un bloc de gheață.

Dar spărgătorii de gheață, tari,
Luptînd cu-a muntelui furcuni,

Ne-au ridicat iar pe ghețari,
La margine de-adînci genuni.

Și toți știau c-n clipa grea,
Cu toată încercarea sorjii,
Țăcuți, cu toții vom scăpa
Pe cel viteaz, din ghiara morjii.

Și am trecut. Grădini în floare
Văzurăm noi, de sus, din creste,
Și marea sudică, în soare,
Departă, la trei sute verste.

Nu mă mai urc pe stînci acum,
Da-n orice clipă, viața-ntrăgă,
Eu simt mereu că-același drum
Pe noi, toți, nevăzut, ne leagă.

În jur ghețarii se prăvăla,
Dar nu-i putere-n lumea largă
Ca să ne poată-opri din cale,
Ca rîndurile să ne spargă.

În romînește de DEMOSTENE BOTEZ

MAXIM RILSKI

Avînt

Minerul, apele, văzduhul,
Tot pămîntul, fulgerele toate
Sor înfigen nori — zidiri mărețe —
Într-un singur palos adunate.

Ca pe cai, în hamuri valul mării
L-om struni, găsind în lui măsura.
Omule-nțelept, atunci la gleznă
Îți va sta, ingenunchînd, natura.

În romînește de VICTOR KERNBACH

I. O. Dunaevski

În întreaga lume este cunoscut semnalul, care se transmite în pauză la posturile de radio centrale sovietice. El este prima irază muzicală din „Cîntecul patriei“, inspirat în inima de slava a Puteii Sovietice, creat de eminentul compozitor, a cărui cunoștință a maselor iubitoare de muzică — Isaak Osipovici Dunaevski.

Ziarele au anunțat stingerea din viață la 25 iulie a acestui strălucit reprezentant și creator de școală al muzicii sovietice, renumit prin contribuția de seamă adusă la dezvoltarea cîntecului, a opere și a muzicii pentru filme. A început să bată inima celui ce a dăruit cu alina vată generoasă, vioasă și entuziasmul clocoților al melodiilor sale îndrăgite și cîntate pe toate meridianele globului de oameni cinstiți, de prietenii Uniunii Sovietice, de luptătorii pentru pace.

Variată și bogată, în continuă ascensiune și străbătută puternic de patosul inovației, a fost activitatea compozitorului în domeniul operetei. Operele sale „Valea de aur“ (1937), „Drumul spre ferice“ (1941), „Vint de libertate“ (1947), „Fiul clownului“ (1950) și altele au intrat în reperoriul permanent al teatrelor de operă din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară și din alte țări. Ceea ce distinge aceste creații este caracterul lor profund popular, optimist și o puternică originalitate, specific „dunaevskiană“, rezultat al valorificării cîntecului popular rus, al tezaurului folcloric al popoarelor din răsărit și al nobilii tradiții a muzicii sovietice.

Aceleași calități caracterizează muzica pentru filme a lui Dunaevski, în care este apreciat ca un pionier al comediei muzi-

cale. Cîți dintre spectatorii noștri nu au răspuns cu hohote de ris, cu tinerețe și voce bună minunatelor parafraze și cuplete muzicale, care formează materialul umoristic din cunoscutele filme „Circul“, „Volga-Volga“, „Mireasa bogată“, „Cazaci din Kuban“, „Primăvara“ și altele, ce au adus compozitorului faima unui maestru al genului! Talentul și inepuizabil, Dunaevski a adus o contribuție de seamă și la creșterea cîntecelor corale, a cîntecului de masă, în care un merit al său este acela de a fi dat melodie trănică, inonțabilă din folclorul rus, din marea artă a romanțelor ruse. Cîntec cum sînt „Țăieții veseli“, „Marșul sportivilor“, „Măi, ul entuziașilor“, „Cîntec despre Kâhovka“, „Cîntecul recoltei“, sînt cîntate de milioane de oameni, purtînd cu ele clocoțul înălțător al vieții ferice a poporului sovietic, pe care compozitorul l-a slăvit cu dragoste aprinsă.

Paralel cu activitatea lui, eminentul compozitor, distins de mai multe ori cu premiul „Stalin“ pentru diferite lucrări, a fost și un entuziast activist al luptei pentru pace, un strălucit animator al vieții culturale din Tera Socialismului. Sînt cunoscute reflexiile și îndemnul sale asupra muzicii și literaturii, asupra problemelor colaborării dintre scriitorii și compozitori, care îndeamnă la înfățișarea prieteniei dintre literatură și muzică.

S-a stins Dunaevski... Pentru prima dată acest nume iubit de atîția oameni, a trezit tristețe, căci în drumul lui sînt al vieții lui el a fost sinonim cu bucuria, cu risul senin, cu marea sete de viață pe care o transmitea melodiile lui ce vor rămîne într-una vii.

Un mare poet georgian

porului rus cu cel georgian.

Răpit în tinerețe și dus în Daghestan, a fugit de-acolo în Caucaz; apoi, s-a așezat o vreme la Moscova. Devenind ofițer rus, a luat parte la cîteva campanii, a fost prizonier în Europa Centrală, apoi s-a stabilit în Ucraina, murind (la 4 august 1929) și fiind înmormîntat în orașul Mîrgorod, cel zugrăvit de Gogol în povestirile sale.

Culegerea „Davidiani“ cuprinde poemul epic „Nenorocirile Gruziei“ — care este un fel de autobiografie, profițată pe istoria patriei poetului din vremea aceea și, totodată, o istorisire a faptelor regelui gruzin Vahtang VI. În culegere, se mai află frumusele poem bucolic „Primăvara veselă“, cum și o seamă de poezii și cîntece mai scurte.

Imaginile simple ale poetului tîmăcesc întotdeauna o mare tensiune sufletească în sfera lui de sentimente, printre care cele esențiale sînt: patriotismul, pasiunea pentru natură, dragostea de adevăr și de libertate.

O strofă din marele poem epic al lui Guramishvili concentrează în cîteva accente de patos grav o nobilă profesiune de credință.

Dacă-am să-nvăgălesc dreptatea
Dăru-mi-va ea surghiunul.
Dar, de cît pe rîi să-i apar,
Mucenic să fiu, mai bine-i.
Pieră-mi trupu-ntru dreptate,
Sufletul va fi, dar, vesel,
Nu sălvesc pe cei nevrednici,
Nu-s părtaş lățărniciilor.

Nici viața poetului, nici versurile sale n-au dezmințit această declarație care, exprimată de întreaga culegere „Davidiani“ în admirabile imagini poetice, a bruiat veacurile ce s-au scurs de la moartea lui David Guramishvili, pînă azi.

Scriitorii

în coihozuri

UR.R.S.S. nu numai prin intermediul operelor literare ci și direct. Astfel, de la începutul anului și pînă acum, biroul unional de propagandă literară al Uniunii Scriitorilor Sovietici a organizat peste 140 de întîlniri între literarii Moscovei și colhoznicii, muncitorii de la S.M.T.-uri și din sovkhozuri, muncitorii de la întreprinderile din regiunea Capitalei.

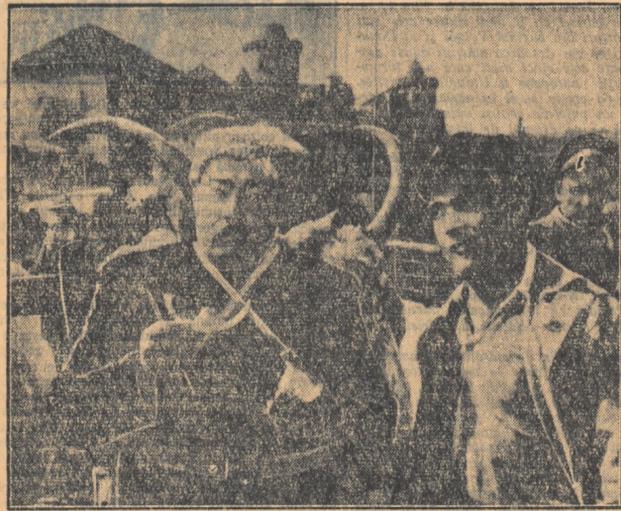
La seriile literare și la consfătuirile cu cititorii organizate numai în această regiune, au luat parte peste 200.000 de oameni. În fața cărora au vorbit Anatol Sofronov, R. Kim, Antonina Kopteva, B. Laskin, L. Șeinin și mulți alții.

Numerosi alți scriitori! pleacă să se întîlnească cu cititorii lor și în săptămînile următoare.

M. COSMA

Filme noi

„Tinerețe zbuciumată“

„În al douăzecilea an al secolului XX, într-unul din orașele Ucrainei, se deapănă tinerețea eroilor noștri. Tinerețea lor e tinerețea Țării Sovietice, tinerețea sa zbuciumată și eroică“. Cu aceste cuvinte începe filmul „Tinerețe zbuciumată“, una din cele mai reușite creații în culori din acest an a studiourilor sovietice.

Filmul este realizat după cunoscutul roman al lui V. Belinev, „Cetatea veche“, operă închinată erotismului cosmopolitilor ucraineni din primii ani ai Puteii Sovietice.

Scene palpitante din timpul războiului civil, lupta înverșunată a tinereții comunist împotriva diverșo-

nștilor și spionilor, episoade de eroism și dragoste înfăcțurate, pasaje care dezvăluie spiritul unei inalte partizanități — toate aceste elemente formează substanța epică a noului film. O serie de figuri de neuit, interpretate cu artă desăvîrșită de cunoscuții artiști N. Krițikova, I. Lavrov, T. Loghinova, M. Ribnikov, dau viață epopeii eroice pe care o trăiește tinerețea din orașul Kamenev-Podolsk în lupta împotriva vrăjmașilor Uniunii Sovietice. Cu aceeași măiestrie, sînt întruchipate personajele negative, ofițerii albi, cadetii, agenții spionajului străin, care încearcă să lovească în hîndra Puteii Sovietice, introducîndu-se în apartamentul de stat, în diferite organizații.

Film de acțiune merită să evidențieze calitățile morale, forța spirituală și capacitatea de sacrificiu a cosmopolitilor, „Tinerețe zbu-

Lomonosov a fost unul dintre marii fizicieni și chimiști ai timpului său, o glorie mondială a științei ruse.

Cînd însă „protectorul“ său Șuvalov l-a mîrșărit că ar dori să cunoască îndeaproape proprietățile sticlei, Lomonosov s-a lăsat să-i redacteze un manual științific, un compendiu cu formule și cifre, din care acesta n-ar fi înțeles mare lucru, nefind om de știință. Lomonosov a preferat să-i trimită cunoscuta lui „Scrisoare despre folosința sticlei“, un poem în versuri, în care cu mijloacele plastice, sugestive ale literaturii, se înfățișează pe larg istoricul descoperirii, compoziția chimică și utilizările materialului atît de obișnuit, din care oamenii își fac ferestre, pahare și altele.

Din știință, Lomonosov a creat poezie. Nu este un lucru nou. În antichitate, Lucretius Carus propaga știința folosindu-se de același procedeu. L-au folosit și Leonardo da Vinci și Goethe și alții alții. Îl utilizează pe larg toți marii creatori ai literaturii științifico-fantastice, care a înflorit în timpurile moderne și a excelat în operele cunoscute în întreaga lume ale lui Jules Verne, H. G. Wells și ale autorilor sovietici ca A. Tolstoi, I. Efremov, V. Ohotnikov, L. Platon, V. Nemțov.

Faptul că literatura fantastico-științifică este o formă a creației poetice a devenit un lucru indiscutabil, căci există o poezie a științei, tot așa cum există o poezie a sentimentelor, a vieții, a societății, a istoriei. Este un adevăr care a devenit un principiu călăuzitor în literatura realismului socialist și care a contribuit la înflorirea considerabilă a acestui gen în Tera Sovietelor.

Și în țara noastră, în ultima vreme a început, cu timiditate inerentă începutului, totuși cu nebănuite perspective, să se dezvolte interesul pentru literatura științifico-fantastică. De curînd în vitrinele librărilor a apărut romanul de călătorii, „Toate pinzele sus!“ de Radu Tudoran, povestirea fantastică a unei expediții în spațiul interplanetar „Drum printre aștri“ de M. Ștefan și Radu Nor, iar revista „Știință și tehnică“ a inițiat un concurs de povestiri științifico-fantastice, publicînd cele mai bune din ele.

Din materialele apărute, se desprinde imperios necesitatea unei discuții, pentru că

Literatura visurilor înaripate

atît confuziile, cît și greutatea pe care le înfățișează autorii sînt din cele mai mari, iar criticii literari mai stau într-o întîrziată expectativă.

Date deosebit de bogate pentru elucidarea problemelor spinosae ale creației în sectorul literaturii științifico-fantastice oferă recenta dezbateri asupra specificului acestui gen, care a fost purtat de publicațiile sovietice.

Or, tocmai în problema specificului, limitele de care se lovește autorii noștri se resimt destul de puternic. Cum s-a arătat în unele recenzii, în romanul „Toate pinzele sus!“ latura fantasticii lui a aventurii a ajuns să brodeze acțiuni și fapte neverosimile, aproape fanteziste. În „Drum printre aștri“, imaginația fantastică dilatată a dus la încălcarea unor premise incontestabile ale științei, la presupuziții, care nu suportă un control ipotetic, nici pe baza celor mai elementare date ale științei.

Dimpotrivă, în majoritatea povestirilor apărute în „Știință și tehnică“, de pildă în „Furtuna“ de A. Nicolescu, în „Rapidul celor trei continente“ de Dem. Urmă, lipsa laturii fantastice, legată de faptele eroilor, duce la creații tehniciste, cu caracter reporteresc, care nu sînt literatură.

În articolul său „În pragul fanteziei“ S. Poltavski arată că neglijarea specificului literaturii științifico-fantastice sau interpretarea lui nejustă duc fie la sărăcirea genului de latura lui firească, fie la creații hibride, în genul romanelor fantasmagorice scrise de autorii burghezi, care nu suportă nici cel mai nepretențios control științific al tezelor dezvoltate.

Din acest punct de vedere, S. Poltavski critică aspru cartea lui V. Ohotnikov „Primele cetezane“, a lui L. Platon „Arhipelagul care dispăre“, a lui N. Doskiev „Triumful vieții“, în care latura fantastică ocupă un loc prea redus. El critică însă și povestirea unui autor ca I. Efremov „Corăbii astrale“, în care problema dacă universul sideral este locuit e prezentată aproape utopic, cu mijloace ale purii fantezii.

„Neglijarea specificului genului — spune S. Poltavski — își lasă amprenta nu numai asupra temei, asupra „serei“ acțiunii. Ea se răsfîrte, de asemenea, și asupra dezvoltării subiectului, încalcînd proporțiile proprii genului, ca și asupra caracterizării eroilor.“

Aceste aspecte negative se resimt destul de vizibil și în scrierile apărute la noi. Cu tot efortul depus de autori, chipurile curajoșilor exploratori ai cosmosului din „Drum printre aștri“ sînt destul de schematic, individualizarea lor e rezolvată prin trăsături arbitrare: unuia îi place să mănînce excesiv, altul este peste măsură de distrat etc.

Dezbatînd probleme similare, cunoscutul autor de povestiri fantastice, V. Nemțov, arată în articolul „Tradiție și inovație“ („Literaturama gazeta“) că într-o operă cum este „Opțeci de mil de leghe sub mări“ a lui Jules Verne, cititorul nu este atras numai de nava fantastică „Nautilus“, ci și de figura căpitanului Nemo care se răzună pe englezi, pentru înrobirea patriei sale.

Același lucru s-ar putea spune și despre excelentul roman fantastic al lui A. Tolstoi „Aelita“, în care, cu toate labururile fantastice pe care le imaginează autorul despre marșienii, figura centrală rămîne inginerul sovietic Gusev, care și pe această planetă luptă împotriva robiei, a nedreptăților.

Prin urmare, alături de problema specificului, importantă este și problema eroilor, a idealurilor și scopurilor pentru care ei întreprind faptele lor curajoase.

Contribuția cea mai limpede, mai valoroasă în dezbateri au adus-o scriitorii I. Efremov, A. Ștefan și I. Jigarov, care s-au ocupat cu multă competență de problemele literaturii științifico-fantastice, într-un articol colectiv („Literaturama gazeta“, 147/1954).

În problema limitelor folosirii fantasticii, autorii articolului au arătat că „principiul în aceste cărți (de literatură științifico-fantastică, n.n.) este cunoașterea lumii, poezia creației, iar latura fantastică nu este decît un mijloc“.

De aici se desprinde concluzia că nu se pot pune nici un fel de opreliști fanteziei su-

torului de opere științifico-fantastice, alîta timp cît situațiile imaginare nu sînt un scop în sine, ci folosesc numai la scoaterea în relief a unui bogat conținut științific și de viață.

Deci, problema nu se pune în sensul de a nu privi „prea departe“ în viitor, pentru a nu pierde contactul cu realitatea ultimelor date ale științei, ci ca, pornind de la date a căror confirmare nu mai prezintă îndoială, autorii să se avînte cît mai înainte, pe nesfîrșitul ocean al fanteziei, chiar dacă s-ar părea că în viitorul apropiat unele din visurile îndrăznețe ale autorilor ar putea apărea încă nerrealizabile.

Dacă despre literatura obișnuită se spune că trebuie să fie cu cel puțin o oră înaintea vieții, literatura științifico-fantastică trebuie s-o ia înainte cu decenii și chiar cu secole. Bineînțeles, cu condiția ca partea științifică a unei opere respective să fie riguros exactă, iar partea fantastică să nu vină în contradicție cu direcția de dezvoltare a științei, cu ipotezele verificabile ale tehnicii.

Acesta este drumul pe care l-a urmat un autor excepțional ca Jules Verne, care nu uita să amintească mereu prietenilor săi principiul său: „Deși compun și inventez, eu rămîn mereu pe terenul adevărului“.

Discuția purtată în presa sovietică a subliniat, între altele, și necesitatea dezvoltării unor mari și colorate varietăți de mijloace și specii ale genului fantastic. S-a amintit, de pildă, că nu se află departe de specificul genului creații de mare valoare ale literaturii universale, cum sînt „Călătoriile lui Gulliver“ de J. Swift, „Gargantua și Pantagruel“ de Rabelais, „Insula pingvinilor“ de A. France, „Pergamentul miraculos“ de Balzac, „Un yankeu la curtea regelui Arthur“ de Mark Twain și altele, care oferă modele excelente autorilor de literatură fantastică.

In sprijinul acumulărilor socialiste peste plan

Răspunzând chemării grupului de întreprinderi industriale din regiunea Stalin, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii combinatului metalurgic Reșița s-au angajat să desfășoare întrecerea peste plan. Ei și-au luat angajamentul de a da statului acumulări socialiste peste plan în valoare de 20.000.000 lei. Dintre acestea, 4.500.000 lei vor fi realizate în cinstea zilei de 23 August.

În vederea realizării și depășirii acestor angajamente, fiecare secție a propus măsurile menite să asigure mărirea productivității muncii și reducerea prețului de cost, prin folosirea la maximum a capacității de lucru a agregatelor și utilajelor, introducerea de procedee tehnologice și metode de lucru înaintate.

Multe din aceste propuneri, făcute mai ales de ingineri și muncitori fruntași, își au izvor în bogata experiență sovietică. De exemplu, muncitorul P. Cristoiu, de la secția Locomotive și-a luat angajamentul să introducă în procesul de producție două dispozitive pentru confecționarea sculelor, realizate pe baza documentației tehnice sovietice. Lucrând cu aceste dispozitive, el va putea obține, până la 23 August, o economie de 2.800 lei. De asemenea, Al. Ianu, de la secția Tratamente termice a propus aplicarea procesului de călire a bandajelor cu căldură de laminare, în urma căruia, în 6 luni, se poate realiza o economie de 200.000 lei. Colectivul de la secția Forjă a făcut propuneri privind trecerea la forjare în matrice; muncitorii de la secția Bandaje au propus introducerea metodei Mubina, de organizare a muncii muncitorilor după un grafic orar ș.a.

Acțiunea patriotică pentru asigurarea de acumulări socialiste peste plan, în care s-a angajat aproape fiecare muncitor din Combinatul metalurgic Reșița, pune în fața cercurilor și a comitetului A.R.L.U.S. de la această mare întreprindere sarcini deosebit de importante. În primul rând, noi trebuie să acordăm tot sprijinul trecerii în fapt a propunerilor prețioase făcute de muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderea noastră cu privire la introducerea pe scară cât mai largă a metodelor și experienței înaintate din industria sovietică.

Comitetul A.R.L.U.S. de la Combinatul metalurgic Reșița, în ultima sa ședință și-a completat planul de muncă pe trimestrul în curs cu o serie de măsuri menite să asigure contribuția celor peste 50 cercuri ale noastre la realizarea acestei sarcini.

Astfel, s-a prevăzut ca, în această perioadă, să acordăm mai mult sprijin cercurilor de la secțiile: Fabrica veche de mașini, Fabrica de mașini electrice, Laminare, Bandaje, Oțelărie, unde interesele economice imediate ale combinatului cer ca numărul muncitorilor care aplică metodele înaintate de muncă să sporească neîntrerupt. De asemenea, o atenție deosebită se va acorda răspândirii experienței înaintate sovietice printre strungarii.

E lucru știut că succesul muncii depinde de organizarea ei rațională. De aceea, muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderea noastră caută mereu noi căi de îmbunătățire a organizării muncii în producție. Sprijinind aceste strădanii, comitetul A.R.L.U.S. și-a propus să inițieze o serie de acțiuni menite să popularizeze larg experiența înaintată a oamenilor sovietici din industrie privind această problemă.

Astfel, la secția Laminare, un tehnician, întors de curând din U.R.S.S., va vorbi muncitorilor, în cadrul unei convorbiri, despre modul cum se organizează munca în secția de laminare dintr-o uzină sovietică. De asemenea, pe baza broșurii „Știința și tehnica sovietică în ajutorul strungarilor”, editată de Consiliul General A.R.L.U.S., vom populariza în rândul muncitorilor de la Hala nouă procedeele strungarilor sovietici cu privire la organizarea locului de muncă, reducerea timpului ajutor și a timpului de pregătire-închere etc.

Nu de mult, a apărut Hotărârea C.C.

al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea rolului muncitorilor în producție. Traducerea în fapt a acestei hotărâri constituie una din cele mai actuale și importante preocupări ale colectivelor din combinatul nostru. În ultima vreme, unii muncitori au făcut o serie de propuneri. Una dintre ele e deosebit de prețioasă. Ea se referă la însușirea și aplicarea creatoare a experienței sovietice cu privire la locul muncitorilor în producție.

Transpunerea în practică a acestei propuneri trebuie să fie sprijinită în primul rând de către comitetul A.R.L.U.S. De aceea, în planul nostru de muncă, s-au prevăzut o serie de acțiuni menite să popularizeze larg experiența sovietică cu privire la locul muncitorilor în producție.

Astfel, comitetul A.R.L.U.S. va organiza, în colaborare cu cabinetul tehnic, o întâlnire între muncitori, care va înlesni un schimb de vederi și o discuție mai aprofundată a problemelor ce le ridică însușirea experienței sovietice în acest domeniu.

În afară de aceasta, vom acorda o atenție deosebită popularizării metodei Mubina — de organizare a muncii muncitorilor după graficul orar. În acest scop, pe baza materialului documentar pregătit de către comitet, în toate cercurile vor avea loc convorbiri și discuții cu muncitorii și tehnicienii. La secția Bandaje, de unde a pornit propunerea, se va organiza un schimb de experiență.

Pentru a sporii productivitatea muncii și a ușura eforturile fizice ale muncitorilor, conducerea combinatului nostru a luat o serie de măsuri referitoare la introducerea micilor mecanizări. Și în această privință, experiența sovietică este un ajutor prețios. De aceea, colectivul de tehnicieni de pe lângă comitetul A.R.L.U.S. și-a propus să sprijine această acțiune prin organizarea unor referate, pe baza documentației sovietice, care vor fi prezentate în luna august și septembrie. În cadrul secțiilor Turnătorie, Fabrica de produse refractare ș.a. Pentru realizarea lor comitetul va cere ajutorul tehnicienilor și inginerilor care au studiat în U.R.S.S.

Comitetul A.R.L.U.S. de la Combinatul metalurgic Reșița și-a propus de asemenea să infățișeze celor ce muncesc în această mare întreprindere și alte aspecte și realizări ale activității oamenilor sovietici din industrie. Astfel, la secția Oțelărie, va fi prezentat materialul „Prețul minutelor economisite la topirea rapidă a oțelului”, iar la secțiile Motoare electrice, Fabrica veche de mașini, Strungărie cilindrică ș.a., se vor purta discuții pe marginea materialului „Succesele constructorilor de mașini din U.R.S.S. Estonă”. Vom căuta de asemenea să înălțăm nivelul de trai material și cultural ridicat al muncitorilor sovietici și marea prețuire ce se acordă fruntașilor întrecerii în Uniunea Sovietică.

Organizarea acestor acțiuni cere din partea comitetului și cercurilor A.R.L.U.S. o bună organizare a muncii. De aceea, comitetul nostru a convocat, în acest scop, o ședință plenară cu președinții tuturor cercurilor, în cadrul căreia s-a luat în discuție planul de muncă și s-au făcut numeroase propuneri și observații, care au concretizat sarcinile ce revin fiecărui cerc și mijloacele de realizare a acestora. De asemenea, cercurile A.R.L.U.S. din combinatul nostru, răspunzând îndemnului comitetului orașenesc A.R.L.U.S. — Reșița, au pornit întrecerea pentru cea mai eficientă activitate, în sprijinul împlinirii angajamentelor luate de colectivele din această mare întreprindere pentru a realiza „cât mai multe acumulări socialiste peste plan.”

Să nu preocupăm nici un efort în sprijinirea luptei duse de muncitorii, tehnicienii și inginerii combinatului nostru, pentru a da patriei cât mai multe acumulări socialiste peste plan — mijloc de dezvoltare a economiei naționale, de ridicare necontenită a nivelului de trai al celor ce muncesc.

ADALBERT SONNTAG
Responsabil cu munca cultural-politică de masă în Comitetul A.R.L.U.S. de la Combinatul metalurgic Reșița

Învățămintele unui schimb de experiență

Recent, a avut loc la Iași o consfățuire între membri ai birourilor comitetelor regionale A.R.L.U.S.-Iași și Birlad. Cum era și de așteptat, acest schimb de experiență a oferit un prilej de prețioase învățăminte pentru membrii celor două birouri regionale.

Din referatul prezentat de către comitetul regional A.R.L.U.S.-Iași s-a desprins preocuparea acestuia pentru sprijinirea și răspândirea formelor noi, interesante, de activitate, inițiate de unele comitete raionale sau birouri de cercuri. Așa, de pildă, acțiunea: „Plimbări pe harta U.R.S.S.”, pornită din inițiativa comitetului raional A.R.L.U.S.-Roman, a fost extinsă în ultimul timp în peste 280 de cercuri din raioanele Pașcani, Vaslui, orașul Iași. De asemenea, biroul comitetului regional sprijină introducerea în activitatea cercurilor a acțiunii: „Ce vrei? să știi din U.R.S.S.”, precum și organizarea în întreprinderi a „Zilelor tehnicianului” — acțiune menită să contribuie la o mai largă răspândire a experienței sovietice.

Lucrările consfățuirii au relevat, în același timp, o seamă de metode eficiente de muncă folosite de biroul comitetului regional Birlad, datorită cărora s-au creat condițiile unei mai bune activități de conducere și îndrumare a comitetelor raionale și a cercurilor. În această direcție, un pas important l-a constituit antrenarea în muncă a membrilor comitetului regional Birlad, aleși cu câteva luni în urmă la conferința regională. Membrii noului comitet privesc cu spirit de răspundere sarcinile ce le-au fost încredințate, fapt dovedit de ajutorul concret pe care l-a acordat comitetelor raionale în deplasările lor pe teren. Așa, de pildă, s-a scos în evidență activitatea tov. Dr. Galust Ciurchianu, vicepreședinte al comitetului regional care a sprijinit în ultima vreme comitetul raional Adjuț în atragerea și organizarea unui activ obștesc format din 45 de to-

varăși. Acest activ este menit să sprijine activitatea cercurilor A.R.L.U.S. din satele raionului.

Din referatul comitetului regional Birlad a reieșit, de asemenea, că acest comitet acordă o deosebită atenție antrenării unui larg activ obștesc pe lângă comitetul regional. Astfel, au fost constituite șase colective pe probleme, care își desfășoară activitatea pe baza unor planuri de muncă concrete. Cu acest prilej, s-a subliniat munca rodnică a colectivului condus de tov. ing. V. Laz, care desfășoară o susținută activitate de popularizare a experienței colhoznicilor și a metodelor agrotehnice sovietice. Acest colectiv și-a atras sprijinul a peste 180 de tehnicieni agricoli și țărani muncitori, fruntași ai recoltelor bogate, printre care se află tovarăși ca Safta Giurgea, Ion Hudumă, V. Cîrneru cu ajutorul cărora organizează întâlniri cu țărani muncitori din diferite comune, conferințe etc.

În colaborare cu Direcția agricolă regională și secția culturală a sfatului popular regional, acest colectiv a inițiat la sate, în perioada lucrărilor de recoltare, o bogată activitate cultural-politică. În munca de îndrumare a comitetelor raionale și a cercurilor, comitetul regional Birlad se bucură de sprijinul unui activ obștesc de peste 650 tovarăși. Exemplul comitetului regional Birlad a constituit un imbold pentru membrii biroului regional Iași, care și-au propus să lichideze lipsurile din munca de conducere, să atragă la o activitate concretă pe toți membrii comitetului regional și pe cei ai comitetelor raionale.

Discuțiile planurile de muncă pe semestrul în curs, membrii celor două birouri regionale s-au sfătuit asupra posibilității de a le îmbogăți cu acțiuni interesante, pe teme actuale, adecvate specificului fiecărei regiuni.

GH. MARIN

Focare culturale în taiga

De-a lungul malurilor râului Oka și a numeroșilor săi afluenți, pe o suprafață de sute de kilometri se întinde majestuoasă taiga. Este greu să descrii frumusețea acestor locuri. Cei care călătoresc prin aceste meleaguri rămân uimiți de minunatele combinații de culori, care încanta ochiul la fiecare pas.

Dar această primă impresie trece pe al doilea plan, când începi să te întâlnești cu oamenii acestor locuri. Oamenii aceștia cu înfățișarea cam aspră sunt foarte ospitalieri, ei au un simț al umorului deosebit de dezvoltat, fapt care-i face să-și fie simpatici și apropiați. Muncind cu deosebită dragoste și avânt, ei au transformat din temelii taigaua. În pustietatea de altă dată s-au născut întreprinderi industriale, pământurile colhoznicilor se întind pe suprafețe uriașe, pădurile inaccesibile din trecut furnizează blănuri scumpe extrem de apreciate nu numai în Uniunea Sovietică, ci și departe de hotarele ei. Din taigaua renăscută se expediază în regiunile centrale ale Țării Socialismului mii de chintale de pește; mii de tone de cherestea sînt trimise la fabricile de hirtie și creioane.

Bogățiile regiunii Tomsk sînt inepuizabile. Și deși drumul de la o așezare la alta mai este încă greu de străbătut, viața satelor și cătunelor din taiga se deosebește foarte puțin de viața din regiunile centrale ale Uniunii Sovietice. În lunile de iarnă, când gerul ferecă furile, acolo vin cu săniile trase de reni și pe calea aerului multe brigăzi de artiști, sosesc filme și ultimele noutăți literare. Dar, îndată ce începe dezghețul, pe distanțe de mii de kilometri, pornesc pe apă „bazele” culturale de agitație.

În cursul acestui an, două baze culturale au și efectuat cîte o cursă, ajungînd pînă în cele mai departate localități ale regiunii. E suficient ca cineva să răsoască una din căile de impresii ale acestor baze ca să-și dea seama ce rezultate rodnice a avut munca depusă de brigăzile acestor focare de cultură. Membrii celor două brigăzi au ținut conferințe, au dat concerte, au organizat consfățurări și consultații, au difuzat ziare și reviste, au prezentat exponate ale muzeului regional...

Recent, a plecat în a doua cursă baza culturală „Rodina”, remorcată de șalupa „Kultrabotnik”. Această motonavă de mare capacitate, prevăzută cu tot confortul necesar a fost construită în cursul anului curent. Ea este prevăzută cu o sală de spectacol cu o scenă înălțătoare amenajată pentru concerte și spectacole. Cabina operatorului este utilată cu cele mai noi mașini. Iar biblioteca dispune de un mare număr de cărți beletristice, tehnice, de ziare și reviste. Pe puncte bazei se află un punct de prim-ajutor, magazine de produse alimentare și industriale, o mare sală de lectură.

În timpul cursei precedente, brigada cercurilor artistice de amatori de la uzina de instrumente de tăiat din Tomsk a dat peste 40 de concerte la Kolpașevo, Parabelski, Verhne-Ketsk, Alexandrovsk și în alte raioane. Oamenii muncii din ținuturile nordice au audiat 30 de conferințe, iar medicul, ce însoțea baza, a împărtășit din experiența sa personalului medical din localitate.

Pe bordul bazei culturale „Rodina” se află un ansamblu de cîntece populare și dansuri. „Impodobită cu panouri viu colorate, baza culturală „Rodina” navighează la nord de Tomsk. Sute de oameni se adună la debarcader întîmpinînd cu deosebită căldură pe prietenii lor dragi, care vor da spectacole frumoase și atât de mult așteptate.

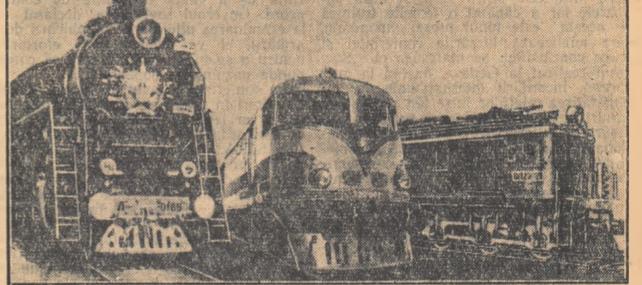
R. IULSKI

Sărbătoarea glorioșilor feroviari sovietici

A. MOISI

locuitor al ministrului Căilor Ferate

V. I. Lenin, a fost construită prima locomotivă cu motor cu combustie internă din lume. În prezent, se construiesc locomotive care depășesc de cîteva ori puterea locomotivelor construite atunci. Căile ferate sînt înzestrate cu noi tipuri de vagoane care oferă călătorilor condiții optime și au sisteme de semnalizare electrică telecomandate. Feroviarii sovietici

Trei noi tipuri de locomotive diesel — o locomotivă electrică cu aburi, o locomotivă cu motor Diesell și o locomotivă puternică.

sînt inițiatorii unor noi metode superioare de folosire a materialului rulant, de accelerare a vitezei lui de circulație, de folosire cât mai rațională a combustibilului. Numele lui Viktor Blajenov, inițiatorul mișcării cîncuștiste, al lui V. T. Osipov, îndrăgînitul inovator al marsuțării trenurilor, al mecanicului Lunin, inițiatorul acțiunii de întîlnire a locomotivelor pentru parcurgerea unui olt mai mare număr de kilometri fără reparații, sînt cunoscuți și peste hotarele patriei socialiste și sînt dragi fiecărui feroviar.

În aceste zile, în întîmpinarea marilor sărbători, feroviarii sovietici au desfășurat larg întrecerea pentru respectarea întocmai a graficului de circulație, pentru sporirea productivității muncii și realizarea de mari acumulări socialiste peste plan, pentru pregătirea transporturilor noi recolte care se anunță deosebit de bogată pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. În comparație cu aceeași perioadă a anului trecut, în primul semestru al anului curent timpul de rulaș s-a redus cu 8,4 ore, viteza tehnică a crescut cu 1,7 km pe oră, iar viteza comercială cu 1,6 km. Parcursul mediu al locomotivelor a crescut cu zece de kilometri.

Oamenii muncii din țara noastră și în deosebi cefierii participă cu toată dragostea la marea sărbătoare a feroviarilor sovietici. Munca harnică, plină de eroism a feroviarilor sovietici, preocuparea lor pentru dezvoltarea tehnicii noi este o pildă vie pentru oamenii muncii de la căile noastre ferate, care se străduie să fie la înălțimea sarcinilor încredințate de întregul popor muncitor, de partid și guvern.

Cefierii urmează îndeeaproape experiența feroviarilor sovietici și o folosesc în tot mai mare măsură pentru ridicarea transporturilor pe căile ferate la nivelul impus de dezvoltarea continuă a economiei naționale. Faptul că în prezent căile noastre ferate reușesc în foarte mare măsură să facă față necesităților de transport de călători și mărfuri se datorește, într-o însemnată parte, folosirii metodelor sovietice. Datorită marsuțării transporturilor, mișcării cîncuștiste, trenurilor cu tonajele sporite, noi reușim astăzi

să transportăm atîtea mărfuri pentru care, dacă am fi lucrat cu indicii din 1947 ne-ar fi fost necesare 55.000 de vagoane în plus. De ce mare, însemnată este pentru economia noastră națională folosirea acestor metode înaintate de exploatare a materialului rulant, se poate vedea din câteva cifre. Numai pentru materialul lemnos și metalul necesar vagoanelor pe care ar fi trebuit să le construim în plus, ar fi fost nevoie să cheltuim vreo 5 miliarde și jumătate de lei. Folosirea metodei remorcării trenurilor cu tonajele sporite aduce de asemenea mari eco-

O recoltă bogată

Pe ogoarele din Uniunea Sovietică, în anul acesta s-a semănat cu culturi de primăvară o suprafață de 21 milioane hectare mai mare decît cea din anul trecut. Numai suprafețele însămînțate cu grâu au sporit cu 11 milioane hectare. Au fost depășite considerabil prevederile referitoare la însămînțarea pămînturilor deslețenite.

Oamenii agriculturii sovietice vor aduna mai multe grîne decît în anul trecut.

Doă camioane încărcate cu grâu auriu din colhozul „Kuban”, ținutul Krasnodar, au sosit la silozul din gara Ust-Labinsk, pentru a preda statului cota venită din noua recoltă.

după ce terminau recoltarea, pleacă cu suprafețele însămînțate. În anul acesta, însămînțarea cerealelor, a culturilor tehnice și a altor culturi s-a efectuat în cele mai bune termene agrotehnice, iar lucrările agricole au fost de foarte bună calitate. Aceste realizări influențează mult producția agricolă.

Acum, recoltarea este în toi. Linia frontului muncilor de recoltare trece de curînd prin Kișinău, Kirovograd, Harkov, Vorosilograd, Voronej, Stalingrad, Kamensk, Saratov, Cikalov. Au ieșit pe cîmp toate mașinile agricole. Lucrează din plin combinele, dar alături de ele întîlniți și secerătorii de Siberia și Alții.

O altă particularitate interesantă a re-

coltei din acest an este că grînele se string separat, pe faze. La drept vorbind, așa se proceda și mai demult: întîi, grînele se secerau, apoi se legau în snopi, snopii erau duși la arie, clădiți în stoguri și apoi treierai. Însă recoltarea separată, pe faze, din acest an, are specificul ei. Mașinile de secerat cosec grînele încă în faza viscoasă a bobului și le lasă în brazde. În brazde, grînele se coc din plin. Apoi, de-a lungul brazdelor, trece combina, care le ridică cu niște dispozitive speciale și le treieră din mers. Astfel se cîștigă vreo trei-patru zile. Se reduce termenul general de recoltare, iar boabele nu se răsoc și nu se scutură, ceea ce reduce mult pierderile.

Pînă pe la mijlocul lunii iulie, s-au secerat peste șapte milioane de hectare, adică mult mai mult decît pînă la aceeași dată în anul trecut.

Cît grîu se va strînge în acest an? Deocamdată, nu se pot face decît pronosticuri, deoarece secerișul se desfășoară numai în sudul Uniunii Sovietice, iar în restul țării păioasele de primăvară abia dau în spic sau înfloresc și păioasele de toamnă sînt în faza de împlinire a bobului.

Însă colhozurile și sovhozurile care au terminat secerișul au strîns recolte mari. Astfel, primele zece de hectare secerate în colhozul „Zaveti Lenina” din regiunea Rostov au dat cîte 30 chintale de cereale la hectar. Fermă de cai „Prima armată de cavalerie” din aceeași regiune, care a însămînțat cu grîu 15.000 de hectare de pămînturi deslețenite, a strîns în medie cîte 20 chintale la hectar, iar de pe unele parcele, chiar cîte 25-30 chintale. Cel mai mare colhoz din regiunea Heron, colhozul „Molotov”, a realizat cîte 28-30 chintale de grîu de toamnă. Recolta medie de grîu de toamnă în colhozurile deservite de S.M.T. Kumskaia, situate în stepa secetoasă din Stavropol, este de 11,3 chintale la hectar, iar pe parcelele cu ogoare e de 20-22 chintale. Lanurile strîns în primele zile de seceriș în regiunea Vorosilograd au dat pînă la 30 chintale de grîu la hectar.

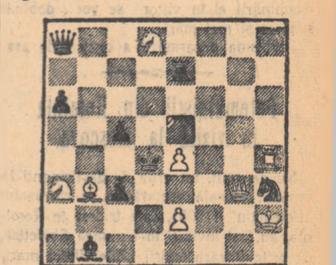
Din aceste date preliminare, se vede că lucrările de cîmp de calitate, superioară executate în acest an au sporit fertilitatea lanurilor. Pe întinsul Uniunii Sovietice, oamenii muncii din agricultură string recolte mari de grîne, asigurînd hrana întregului popor.

Problema nr. 15

K. Beliakin

Menținea I la concursul în memoria lui Cigorin, 1949-50.

Mat în 2 mutări

(Alb: Rh2, Dg3, Th4, Nb3, Ca3, Cd8, Pp. e2, e4. Negru: Rd4, Da8, Te7, Nb1, Ch3, Pp. a6, c3, c5).

Soluția problemei nr. 13

L. Loșinski este astăzi unul dintre cei mai de seamă compozitori de probleme din lume. Lucrarea care a fost distinsă cu premiul I la cel de-al III-lea campionat al U.R.S.S. constituie o realizare de mare valoare. Dezlegătorul trebuie să evite mai întîi cerșea 1. Te3? Ce6? 1. Te3? Nf1 și 1. Ce4? Ce6. Soluția este 1. Ce3! (cu amenințarea 2. Cf5 mat) după care survin următoarele variante: 1... c5 2.D: al mat; 1... Te5 2. Dd4 mat; 1... Cd6 2. Dd5 mat; 1... Ce7 2. Ce6 mat; 1... g3 2. Cf3 mat.

„Veac nou”

Pentru consolidarea păcii și securității internaționale

În aceste zile, milioanele de oameni iubitori de pace de pe întregul pământ își exprimă bucuria și profunda satisfacție față de încheierea, cu succes a istoricilor conferințe de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri. Opinia publică internațională este unanimă în aprecierea că această conferință va intra în istorie ca începutul unei noi etape în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. De pe acum se vorbește despre „spiritul Genevei” despre „conferința coexistenței”. S-au deschis noi perspective spre pace: întărirea încrederii între cele patru state și între popoarele lor a căpătat o temelie trinitică — aceasta este tonul presei mondiale, care analizează lucrările conferinței și face conciziunile pe marginea ei. Succesul realizat la Geneva, ducând la micșorarea încordărilor internaționale, la îmbunătățirea relațiilor între Est și Vest, va înfrunți în mod pozitiv în ce privește desăfurarea ulterioară a situației internaționale. Importanța excepțională a conferinței constă în faptul că ea contribuie la consolidarea păcii și securității generale. În această privință, două cum se subliniază în diferite cercuri, un rol important l-a avut însuși contactul personal stabilit între șefii guvernelor întru-niți la Geneva.

Din lucrările conferinței, se pot desprinde un sir de concluzii de cea mai mare însemnătate. În primul rând, succesul obținut a fost prilegiul de existență unor condiții obiective. Într-adevăr, respingând politica „războiului rece”, promovată de anumite politici din occident, și care a dus la creșterea încordărilor internaționale în ultimii zece ani, tot mai mulți oameni, care și-au dat seama de netemeinicia acestui trend de politică se conving că, în condițiile existente în vremea noastră, colaborarea internațională în interesul păcii, înțelegerea reciprocă și relațiile pasnice de prietenie între statele cu diferite sisteme sociale sînt nu numai pe deplin posibile ci și necesare.

Năzuința fierbinte a tuturor popoarelor spre pace și înțelegere este de asemenea un factor de seamă care a asigurat succesul conferinței. Înșiși convocarea ei a fost un rezultat al luptei popoarelor pentru o pace trinitică și securitate internațională. În spiritul acestor nașturi, s-au descurtat tratativele de la Geneva. Nu începe îndoielă că acest spirit va continua cu și mai multă intensitate să se manifeste în viitor, ceea ce va exercita o influență favorabilă pentru continuarea desținderii în relațiile internaționale.

Rezultatele conferinței au demonstrat totodată că tratativele duse pe bază de egalitate, cu dorința sinceră de a discuta problemele într-o atmosferă de prietenie, precum și analiza în comun a divergențelor este singura cale reală de rezolvare a problemelor internaționale. Principala trăsătură caracteristică a conferinței a fost spiritul de colaborare și de înțelegere reciprocă. Merită să fie citate, în această privință, cuvintele ziarului „New York Times”, care a scris că conferința de la Geneva înseamnă „folosirea unor metode noi” de rezolvare a problemelor internaționale.

Șefii guvernelor au ajuns la un acord unanim, de a continua tratativele în problemele internaționale importante, pentru a găsi căile rezolvării lor concrete. Acest acord este exprimat în Directivile șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe, prin care li încredințăm să continue examinarea problemelor importante care au fost atinse la conferință, și să propună măsuri eficiente pentru rezolvarea lor.

Acest extrem de important document, pune pe primul plan problema securității europene. În această direcție, după cum se știe, guvernul sovietic consideră că crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, la care să participe toate statele europene și S.U.A., corespunde intereselor consolidării păcii. Propunerile sovietice prezentate conferinței în problema securității, în semn de fapt că în prezent pe continentul nostru există grupări de state opuse una alteia. Este necesar în primul rând — se arată în aceste propuneri — ca relațiile dintre statele membre ale acestor grupări să se întemeieze pe o colaborare normală și statele să reglementeze în mod pasnic litigiile. De cea mai mare însemnătate, consideră partea sovietică, este lichidarea grunțiilor existente de state și înlocuirea lor prin sistemul general european de securitate colectivă.

Conferința a învederat că toți participanții au născut spre rezolvarea în comun a acestor probleme, ceea ce dă motive temeinice de speranță că în cursul examinării ei în viitor se vor dobîndi succese și mai mari.

Problema dezarmării a ocupat de ase-

menea un loc important în lucrările conferinței. La acest punct de pe ordinea de zi, delegația sovietică a propus să se consemneze acordul care a și fost realizat în problemele asupra cărora pozițiile celor patru puteri, fie că coincid întru totul, fie că s-au apropiat în mare măsură, adică în problemele stabilirii nivelului forțelor armate ale statelor, interzicerii armelor atomice, necesității stabilirii unui sistem eficient de control internațional. Și în această problemă de uriașă însemnătate pentru securitatea popoarelor, toți participanții au manifestat dorința de a căuta o soluție de comun acord. Guvernul sovietic a declarat că la examinarea ulterioară a problemei dezarmării, el va depune toate eforturile pentru a se găsi o soluție care să corespundă năzuințelor popoarelor.

La conferință, a avut loc și un schimb de păreri în problema germană. Cu acest prilej au ieșit la iveală moduri diferite de a aborda această problemă. Delegațiile S.U.A., Angliei și Franței au pornit de la premiza că Germania occidentală în curs de demilitarizare, iar ulterior Germania unificată, trebuie să facă parte din N.A.T.O. și din Uniunea Europei occidentale. Pe de altă parte, Uniunea Sovietică pornește de la faptul evident că singura cale reală spre unificarea Germaniei o constituie eforturile comune ale celor patru puteri, precum și ale popoarelor german, îndreptate spre deslinderea încordărilor în Europa. Uniunea Sovietică s-a pronunțat din todeauna pentru restabilirea unității naționale a Germaniei, pentru crearea unei Germanii pasnice și democratice potrivit aspirațiilor vitale ale poporului german. Este cu totul evident că în actualele condiții, cînd există două Germanii, care au orinduri economice și sociale diferite, cînd Germania occidentală a pornit pe calea remilitarizării și a fost inclusă în grupările militare occidentale, și cînd R.D. Germană, dată fiind încheierea acordurilor de la Paris, a hotărît să participe la organizația Tratatului de la Varșovia, nu se poate pune problema unirii mecanice a celor două părți ale Germaniei. Rezolvarea problemei germane poate și trebuie să fie făcută cu participarea celor două părți ale Germaniei. Pornind de la aceasta, delegația sovietică a subliniat că crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, cu participarea la el, pe bază de drepturi egale, a celor două părți ale Germaniei, ar asigura unificarea germaniei, ar înlăina cauza păcii în Europa și în același timp, ar pune stavilă revîierii militarismului german.

De asemenea, la Geneva s-a pus baza extinderii colaborării între cele patru state. Directivele șefilor guvernelor prevăd studierea și soluționarea de către miniștrii de Externe a problemelor dezvoltării și întăririi legăturilor economice și culturale între aceste state, în numele intereselor păcii.

Miniștrii Afacerilor Externe sînt împițerniciți să se întrunească în luna octombrie la Geneva, pentru a începe examinarea tuturor problemelor care au făcut obiectul schimbului de păreri al șefilor guvernelor.

Schimbul de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A.

O primire prietenească

De citeva zile delegația agricolă sovietică vizitează Statele Unite. În acest rîstimp, ea a reușit să-și dea seama de profundele sentimente de prietenie pe care le nutrește americanii simpli față de poporul sovietic.

Încă de aeroportul din New York, imediat ce membrii delegației au coborît din avion, mulți americani și-au exprimat bunele lor sentimente față de oamenii sovietici. Pe aeroportul din Chicago, împreună cu numeroși corespondenți, fotoreporteri și operatori cinematografici, s-au îndreptat spre avion un grup de locuitori din acest mare oraș industrial. Fiecare din ei dorea să strîngă mîna delegaților sovietici, să le spună cuvinte pline de căldură.

Într-o scrisoare, Consiliul pentru prietenia americano-sovietică din Chicago a declarat:

„Locuitorii din Chicago, care luptă pentru stabilirea unor relații de prietenie între țările noastre, salută cu deosebită căldură sosirea delegației agricole sovietice în America. Considerăm schimbul de delegații pentru studierea problemelor agricole ca cel mai bun exemplu care confirmă principiile coexistenței — coexistență în scopul colaborării.”

Ziarele americane au relatat că, pe aeroportul din Des Moines, capitala statului Iowa, delegații sovietici au fost întâmpinați de peste 3000 de oameni.

— Aceasta nu este o simplă primire cordială — a remarcat unul din corespondenții americani care însoțea delegația — ci adevărată demonstrație sub semnul prieteniei între cele două popoare. În cele citeva zile pe care delegații sovietice le-au petrecut în statul Iowa, ei au fost întâmpinați pretutindeni cu căldură și bunăvoință. Locuitorii „celui mai mare stat al porumbului din țară”, așa cum spun ei înșiși, au primit cu multă bucurie vestea sosirii delegației agricole sovietice.

Avît în capitala statului Iowa, cît și în cele mai mici orașe, precum și la ferme, zece și sute de oameni cu care au stat de vorbă delegații au recunoscut în unanimitate că schimbul de delegații agricole slujește cauzelor păcii și întăririi colaborării dintre popoarele american și sovietic. Alînd că delegația sovietică intenționează să viziteze o fermă sau alta, zece de fermieri se îndreptau într-acolo cu familiile lor. Fiecare din ei dorea să vadă pe oaspeții sovietici și să le spună cuvinte de prietenie.

— Venirea delegației dumneavoastră prin ținturile noastre este un lucru bun — a spus un fermier cu care au vorbit delegații, în timp ce vizitau ferma lui Richard Alteman. Fermierul are nevoie de pace, la fel ca și țărutul rus. Cu cît ne vom cunoaște mai bine, cu atît mai puternică va deveni prietenia noastră, cu atît mai trinitică va fi pacea.

Toate convorbirile dintre delegații sovietici și fermierii americani se termină inevitabil cu cuvinte de pace și prietenie. — Transmițeți muncitorilor sovietici și tuturor oamenilor sovietici — a spus un fermier — că fermierii americani doresc fierbinte să trăiască în pace și prietenie

În legătură cu rezolvarea actualelor probleme internaționale importante, delegația sovietică și-a exprimat regretul că la conferință nu s-a acordat atenția cuvenită problemelor Asiei și Extremului Orient a căror rezolvare se pune cu cea mai mare acuitate.

Exprimînd poziția Uniunii Sovietice față de rezultatele conferinței de la Geneva, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a declarat în sedința de încheiere a conferinței: „Năzuința cea mai fierbinte a tuturor popoarelor este năzuința spre pace. Guvernul sovietic va depune eforturile necesare pentru ca hotărârile noastre, îndreptate spre desținderea încordărilor internaționale și întărirea păcii generale să fie traduse în viață. Acest lucru cere examinarea cu răbdare și loialitate a acelor probleme pe care le mai avem de examinat și de rezolvat. Dacă noi toți vom da dovadă de același spirit de colaborare, de care s-a dat dovadă aici, la Geneva, aceasta va fi cheia sigură a faptului că țelul nobil al menținerii păcii va fi atins și că popoarele vor avea înțelegerea zilei lor de mîine.”

Opinia publică mondială a salutată și a apreciat eforturile depuse de delegația guvernamentală sovietică, pentru asigurarea succesului conferinței de la Geneva, înaintea convocării și în timpul deslășurării acesteia. În presa occidentală, se recunoaște și se subliniază aportul prețios pe care l-a adus delegația sovietică. „Delegații de la Moscova — scrie, de pildă, ziarul american „New York Times” — au venit la Geneva cu hotărîrea de a obține ca conținutul celor patru puteri să fie încununat de succes. Ei pleacă convinși în aceeași măsură că acest succes a fost realizat. Lumea occidentală poate să se convingă, dacă încă nu s-a convins, că rușii urmează cu perseverență țelul coexistenței pasnice.”

Exprimînd satisfacția față de rezultatele pozitive ale conferinței, numeroase personalități politice din diferite țări, precum și cercurile diplomatice de pe lângă O.N.U. subliniază că atmosfera pentru viitoare tratative s-a limpezit. Totodată, se manifestă optimism și încredere că s-a deschis o cale spre examinarea și rezolvarea în viitor și a altor probleme internaționale importante. Trebuie menționat că acest prilej impresia favorabilă pe care a produs-o în cele mai diferite cercuri anunțarea apropiatelor tratative ale reprezentanților cu rang de ambasadori ai R. P. Chineze și S.U.A. pentru rezolvarea unor probleme practice ce interesează cele două țări.

Ponorul român, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace își exprimă marea sa bucurie față de succesul tratativelor de la Geneva. Poporul român, care luptă activ pentru triumful cauzei păcii, și ale cărui năzuințe pasnice sînt exprimate pe deplin în politica externă a Republicii Populare Romîne. Îndreptată spre coexistența pasnică, spre relații de prietenie cu toate popoarele, sprîlînă cu înflăcărare hotărârile adoptate la Geneva. El nu-și va preocupă nici de acum înainte eforturile în lupta pentru întărirea păcii și securității internaționale.

U.R.S.S. și S.U.A.

În cadrul schimbului de delegații agricole între Uniunea Sovietică și S.U.A., a sosit la Moscova o delegație agricolă americană condusă de William Lambert, decanul Colegiului agricol de pe lângă Universitatea din statul Nebraska. O delegație agricolă sovietică vizitează de asemenea în aceste zile Statele Unite. Ea este condusă de V. Mațveici, prim-locuitor al ministerului Agriculturii al U.R.S.S.

Publicăm două relatări asupra vizitelor făcute de aceste delegații.

cu țara dumneavoastră. Ni s-a urit de foarte mult timp de „războiul rece” cu cursa sa pustioasă a înarmărilor și cu impozitele insuportabile. Fie ca vizita dumneavoastră să constituie o lovitură puternică dată „războiului rece” și să pună baza unei prietenii frățești și colaborării pasnice între popoarele noastre.

Delegația sovietică s-a întîlnit zilnic cu oamenii de cele mai diferite profesii, inclusiv cu reprezentanți ai cercurilor locale de afaceri. Ideea principală a convorbirilor și cuvîntărilor lor este aceea că trebuie să se dezvolte pe toate căile relațiile comerciale între S.U.A. și Uniunea Sovietică. El cere înlăturarea barierelor artificiale care împiedică dezvoltarea comerțului pe bază de avantaje reciproce.

La recepția de la Camera de comerț din Des Moines, oferită în cinstea delegației agricole sovietice, președintele Uniunii fermierilor din statul Iowa, Howard Hille, a declarat, în aplauzele oamenilor de afaceri: „Sper că vom putea începe în curînd să facem comerț cu Rusia. Nu este un simplu comerț, de mici proporții, ci un comerț intens, care să prezinte avantaje pentru ambele țări.”

Ideea extinderii relațiilor comerciale răsună puternic în toate cuvîntările industriștilor din statul Iowa. Pe adresa delegației a sosit, printre multe alte mesaje de prietenie, unul în care se spune: „Salutați pe prietenii noștri ruși. Rusia este una din țările cu care n-am luptat niciodată. Mai veniți pe la noi!”

Primirea prietenească făcută de americani delegației agricole sovietice arată mai mult decît orice necesitatea întăririi continue a prieteniei și colaborării în toate domeniile vieții politice, comerciale și culturale, dintre cele două țări.

„Ușle noastre sînt larg deschise în fața dumneavoastră”

După ce a vizitat orașul Moscova. Expoziția agricolă mondială și citeva gospodării agricole din împrejurimile Capitalei, delegația agricolă a S.U.A. a plecat în sudul Uniunii Sovietice. Aici a vizitat orașul și regiunea Harkov. Fiecare și petrecută de delegația agricolă a S.U.A. în regiunea Harkov este plină de noutăți. Aici oaspeții s-au întîlnit cu colhoznicii, au cunoscut munca stațiunilor de mașini și tractoare, au vizitat pe selecționarii sovietici și pe constructorii de tractoare. La 21 iulie, delegații americani au vizitat stațiunea de mașini și tractoare din Harkov. Numeroase întrebări puse de delegații mar-

Ansamblul Iugoslav „Kolo” la Moscova

Cu un deosebit interes au așteptat locuitorii Moscovei primul spectacol dat de ansamblul Iugoslav de dansuri populare „Kolo” care se află în turneu în Uniunea Sovietică. Acest ansamblu este foarte tînăr, de aceeași vîrstă cu ansamblul coregrafic „Beriozka” din Moscova, creat, ca și „Kolo”, la 15 mai 1948.

Potrivit tradiției, oaspeții sosiți în U.R.S.S. au fost întâmpinați de cel mai de seamă oameni ai artei sovietice.

Spectacolul începe. În fața publicului sînt prezentate minunatele dansuri populare din Serbia în aranjamentul Agatei Ji. Dansatorii și dansatoarele, în minunate costume naționale, evoluează cu o ușurință neobișnuită în unduirile unui dans atrăgător prin coloritul lui original și plin de farmec.

Apoi apar pe scenă, asemenea unor șoimi de munte, zburînd deasupra înălțimilor Iugoslaviei dragi, chipuri tineri multenețuri. Dansurile lor se aseamănă zborului unor păsări mîndre și libere. Cîta frumusețe și armonie în mișcările lor! Spectatorii, captivați de impetuozitatea dansurilor multenețuri, de nestăvilitul lor elan, aplaudă furtunos.

O impresie deosebit de puternică a sîntnit pe bună dreptate un dans din Macedonia, în aranjamentul Mirei Sanina — dansul războinilor poporului. Înălțînd lupta plină de abnegație împotriva cotoropitorilor străini... În dansul curajos și aspru de o rară expresivitate, plin de ingeniozitate, se reliefează chipul eroului popular, mîndru și neînfînt, lovind fără crutare în dusman.

Dar dansurile pline de vigoare și dinamism alternează cu dansurile pline de grație și eleganță ale Serbiei. În aceste dansuri ale violonului și violei sînt exprimate de expresive mișcările fetelor. Cîta frumusețe și cît farmec în fiecare mișcare aparent complicată și totuși în același timp, simplă și firească.

Într-o atmosferă de subtil umor este conceput dansul „Șotă” din Serbia, în care logodnica spune logodnicului că este o gospodină pricepută și o prietenă credincioasă. În dansul construit pe variațiile mișcărilor, logodnicul nu poate obține consimțămîntul fetei, și numai la sfîrșitul acestui dans original ea dă răspuns afirmativ, arîndu-l năframa.

Spectatorii au admirat îndeosebi minunatele costume naționale ale artiștilor, executate de pricepute mîini de meșteri. De un mare succes s-au bucurat soliștii ansamblului. În acompaniamentul orchestrelor, dirijate de Putnik Dobrivoc, cîntărea Jivka Gruici a executat cu multă măiestrie un cîntec croat.

Spectacolul s-a încheiat cu dansuri din Slovenia și din regiunile de pe țărmul rîului Sava. Ele au fost îndelung aplaudate și bisate de spectatori.

MUNCA ASOCIAȚIILOR DE PRIETENIE CU URSS

R. P. Chineză

Casa de Cultură din Pekin a Asociației de Prietenie chino-sovietică desfășoară o activitate susținută, popularizînd pe scară largă înaintata cultură sovietică.

La Casa de Cultură din Pekin, sînt organizate cu regularitate adunări festive închinăte diferitelor evenimente importante. Conferințele sînt urmate de prezentări de filme legate de conținutul expunerilor. De mare popularitate se bucură expozițiile de fotografii organizate de către Casa de Cultură din Pekin, prin care sînt popularizate realizările oamenilor sovietici în diferite domenii de activitate. Ca o formă curentă de manifestare, Casa de Cultură organizează expoziții mai mici care ilustrează conferințele despre viața și activitatea scriitorilor și compozitorilor de seamă, ruși și sovietici. Se organizează de asemenea, și „seri ale prieteniei chino-sovietice”, care se bucură de un deosebit succes. Pentru oamenii sovietici aflați în R. P. Chineză, Casa de Cultură organizează vizionări de filme chineze.

Casa de Cultură din Pekin a Asociației de Prietenie chino-sovietică se străduiește să găsească forme cît mai variate de muncă.

R. Cehoslovacă

De curînd, două din cercurile din Praga ale Asociației de Prietenie cehoslovaco-sovietică au luat sub patronajul lor o seamă de unități agricole. Cercul uzinei „9 Mai” ține o strînsă legătură cu trei gospodării de stat din raion, sprînjîndu-le în murcile agricole prin trimiterile de echipe de muncă alcătuite din membri ai cercului cît și a unor ansambluri artistice. În luna mai, membrii cercului au organizat în cele trei gospodării cîte o conferință despre folosirea energiei atomice în agricultură. Membrii cercului de pe lângă oficiul Poștelor și Telecomunicațiilor din același raion au prestat vara trecută 4.755 de ore de muncă la sate, pentru care cercul a și fost evidențiat. Pentru vara în curs, cercul a programat 30 de ieșiri pe teren la gospodăriile agricole de stat.

Comitetul raional al Asociației din Bistrița-Pernești a organizat o vizită a agricultorilor din raion la cooperativa

agricolă de la Svabenița, gospodărie colectivă model în aplicarea metodelor agricole și zootehnice sovietice. La vizitarea cooperativei au participat țărani din 23 comune, printre care mulți țărani cu gospodării individuale. Participanții s-au împărțit în trei grupuri care au vizitat pe rînd instalațiile agricole și zootehnice. Membrii cooperativei agricole au dat vizitatorilor explicații amănunțite asupra metodelor sovietice folosite în gospodărie, insistînd asupra rezultatelor obținute.

Austria

Cei de al IV-lea Congres al Asociației de Prietenie „Austria-U.R.S.S.” a ales consiliul de conducere al Asociației compus din 116 membri. Comitetul de conducere este format din prof. dr. Hugo Glase, care a fost reales ca președinte, precum și din frunțași de seamă ai vieții publice, culturale și științifice din Austria.

Italia

Asociația de Prietenie „Italia-U.R.S.S.” a inițiat o acțiune largă pentru sporirea numărului de membri. Secția din Regio-Emilia a înregistrat succese deosebite, înscriind într-un timp scurt 10.000 de noi membri. Înainte de a porni acțiunea de cuprindere de noi membri, secția din Regio-Emilia a desfășurat o stăruitoare muncă de lămurire și a organizat numeroase manifestări în care a fost subliniată necesitatea adîncirii necontenite a prieteniei italo-sovietice.

Anglia

Consiliul Național al Asociației pentru Prietenia anglo-sovietică a luat hotărîrea ca Luna Prieteniei anglo-sovietice să fie sărbătorită anul acesta în luna noiembrie.

Printre rezoluțiile adoptate cu acest prilej, Consiliul Național își exprimă convingerea că Luna Prieteniei anglo-sovietice va exprima sentimentele mării majorități a poporului englez, care dorește stabilirea unor relații de prietenie și coexistență pasnică cu poporul sovietic. Consiliul Național cheamă toate organizațiile sindicale, cooperatiste și alte organizații, să trimită mesaje de prietenie organizațiilor sovietice corespunzătoare.

O încălcare provocatoare a acordurilor internaționale cu privire la Indochina

Cu un an în urmă, la 21 iulie 1954, au fost semnate acordurile de la Geneva, care au pus capăt războiului din Indochina. În acest rîstimp, în ciuda uneltor dușmanilor întîrîrii păcii în Asia, s-a desfășurat o muncă însemnată în vederea îndeplinirii prevederilor acordurilor de la Geneva. Au fost înlăptuite cu succes regrabarea trupelor, precum și celelalte prevederi cu caracter militar ale acordurilor de la Geneva. Acest lucru a constituit un mare succes al forțelor păcii, fapt care a produs o deosebită satisfacție în rîndurile opiniei publice din țările Asiei și, firește, în primul rînd ale popoarelor din Indochina.

O atitudine de profundă indignare au manifestat cercurile largi ale opiniei publice față de provocarea dușmănoasă organizată la Saigon, în ziua de 20 iulie, adică chiar la termenul prevăzut de acordurile de la Geneva pentru începerea consultărilor între reprezentanții Republicii Democratice Vietnam și ai Vietnamului de sud în problemele legate de pregătirea unor alegeri generale în Vietnam.

Sub ocrotirea vădită a autorităților sudvietnameze, provocatori plățiți au atacat la 20 iulie sediul Comisiei internaționale de supraveghere și control din Saigon, au furat o parte din documente, au provocat daune bunurilor Comisiei și au supus la violențe și insulte pe membrii acestei Comisii.

Imediat după primirea raportului cu privire la evenimentele petrecute la Saigon, adresat de către președintele Comisiei internaționale, Desai (India), reprezentantul oficial al Ministerului Afacerilor Externe al Indiei a declarat la 21 iulie că guvernul indian a informat despre situația creată pe cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva ținută în anul trecut, pe A. Eden, și V. M. Molotov. Totodată, reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe al Indiei și-a exprimat părerea că dezordinile din Saigon au fost organizate intenționat. După cum se știe, potrivit acordului de la Geneva, ambele părți sînt obligate să asigure securitatea Comisiei internaționale. În declarația sa, reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe al Indiei a subliniat că autoritățile sudvietnameze n-au asigurat această securitate și că poliția sudvietnameză a privit cu nepăsare atacul.

Este limpede pentru oricine că provocarea de la Saigon nu e întîmplătoare. Atacul a fost săvîrșit după un plan întocmit dinainte. Pentru aceasta, a fost alcătuit în mod conștient data aniversării semnării acordurilor de la Geneva, cînd trebuia să înceapă conferința consultativă în legătură cu ținerea unor alegeri generale pe întregul teritoriu al Vietnamului, precum și zilele în care se ținea la Geneva Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

În spațiile provocării de la Saigon acționează forțe care au interesul să nu permită îndeplinirea de viitor a acordurilor de la Geneva, să zădărnicească ținerea unor alegeri generale pe întreg Vietnamul, să împiedice unificarea națională a Vietnamului într-un stat unic, independent, liber și democrat și să mențină totodată o situație încordată în Indochina și în țările din Asia de sud-est. Evenimentele petrecute la Saigon arată în mod grăitor cine este pentru pace și cine este pentru război în Indochina. Pacea în această regiune din Extremul Orient poate fi consolidată numai în urma

unificării Vietnamului, pe baza respectării suveranității, independenței, unității și integrității sale teritoriale, așa cum prevăd acordurile de la Geneva.

În ce privește guvernul Republicii Democratice Vietnam, el și-a arătat bunăvoința de a îndeplini în întregime acordurile de la Geneva. Încă în declarația făcută la 6 iunie 1955, guvernul R. D. Vietnam s-a arătat gata să țină consultările prevăzute de acordurile de la Geneva în problema pregătirii unor alegeri în Vietnam.

Autoritățile din Vietnamul de sud și ocrotitorii lor străini caută, dimpotrivă, să zădărnicească pregătirea unor alegeri generale, să nu admită unificarea Vietnamului și să mențină Vietnamul de sud drept focar de neliniște și provocări împotriva Republicii Democratice Vietnam, împotriva păcii în Indochina.

Este cazul să amintim aici declarația făcută de primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, la conferința de presă din 19 iulie, că acordurile de la Geneva impun conducerea lui Ngo Dinh Diem obligații ca succesor al guvernului francez care a semnat acordurile de la Geneva. Asupra necesității ținerii de consultări între cele două zone din Vietnam, a atras atenția, recent, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Mac Millan. Astfel, raționamentele lui Ngo Dinh Diem că el nu este legat de acordurile de la Geneva nu au nici un fel de bază. Totodată, nu începe îndoielă că autoritățile sudvietnameze poartă răspunderea pentru convocarea intenționată și încălcarea acordurilor internaționale cu privire la Indochina.

Trebuie adăugat încă un fapt pe care-l arată ziarul Indian „Hindustan Standard” atunci cînd scrie: „Protectorii lui Ngo Dinh Diem, care vor să creeze din el o copie a lui Li Sin Man, trebuie de asemenea să poarte răspunderea cuvenită. În evenimentele din Saigon, s-a aplicat în general aceeași tactică gangsterască ce a fost aplicată de Coreea de sud împotriva Comisiei internaționale condusă de India” (în Coreea — n.r.). Reține atenția faptul că în aceleași zile cînd a fost organizată provocarea din Saigon, Li Sin Man a făcut declarații belioase, amenințînd „cu un marș militar spre nord”. În ziua provocării de la Saigon, la Seul s-a ținut o conferință secretă, la care au participat Li Sin Man și ofițeri superiori sud-coreeni.

Toate acestea arată că tocmai acum, cînd conferința șefilor guvernelor celor patru puteri a sădit în popoare noi speranțe pentru întărirea păcii, anumite cercuri agresive continuă încercările de a zădărnici reglementarea pasnică a problemelor indochineze și de a agrava, totodată, situația din Asia.

În declarația comună publicată recent, guvernul Uniunii Sovietice și Republicii Democratice Vietnam au confirmat în unanimitate că sînt gata să lupte neabătut pentru înlăptuirea întocmai a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina. Cele două guverne consideră că statele semnatare ale acordurilor de la Geneva, precum și toate statele legate de aplicarea acestor acorduri, trebuie să ia măsurile necesare pentru traducerea lor în viață. În interesul poporului vietnamez, în interesul întăririi păcii, trebuie înălțurate toate piedicile ce stau în calea îndeplinirii acordurilor de la Geneva.

VL. ROGOV

Potemkinștii din România în vizită la Moscova

Nu de mult, un grup de participanți la vestita răscoală armată de pe crușăratul „Potemkin” (1905), care trăiesc în România, au fost invitați în Uniunea Sovietică, cu prilejul sărbătoririi „Zilei flotei maritime militare a U.R.S.S.”.

La 25 iulie ei s-au întîlnit la Casa Centrală a Armatei Sovietice din Moscova cu potemkinștii din capitala U.R.S.S., cu participanții la prima revoluție rusă, cu oameni ai muncii și ostași ai Armatei Sovietice și ai Flotei maritime militare. După ce amiralul S. G. Gorșkov a roștit cuvîntul de deschidere, au luat loc în prezidiu potemkinștii. Colonelul I. I. Ponomarev i-a prezentat pe fiecare adunării. Printre potemkinștii, se găseau fostul tunar al vasului U. V. Ghiblnov, marinarul L. N. Cinilov, care a servit pe legendarul vas „Variat”, apoi pe „Potemkin” ș.a.

În numele potemkinștilor din România, a luat cuvîntul N. I. Alekseev; i-a răspuns I. A. Lceev, unul din organizatorii răscoalei de pe „Potemkin”, care a felicitat pe marinarii sovietici.

„Veac nou”